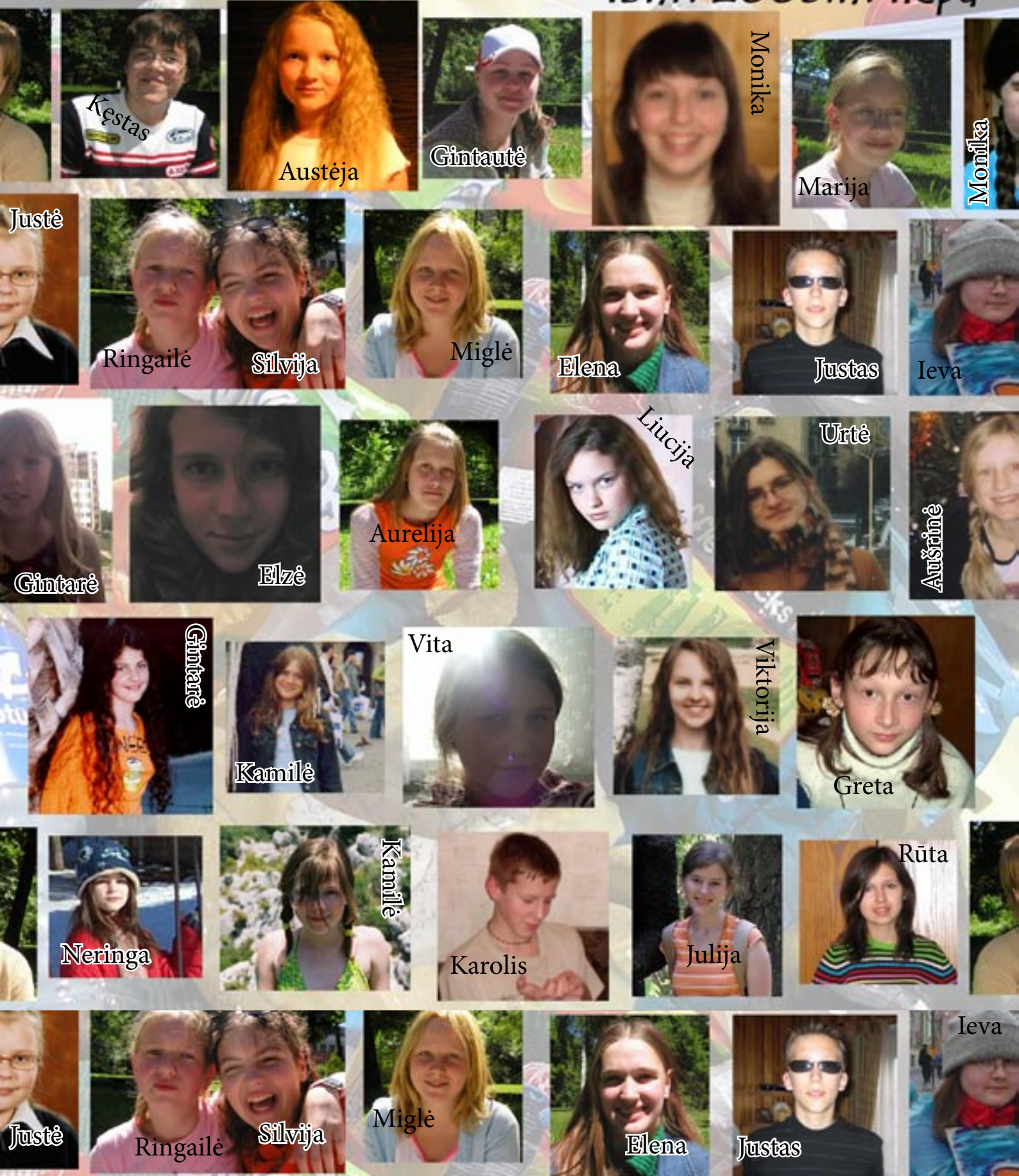

APKVAIŠIS

13nr. 2005m. liepa

IR JŲE VJSĮ SKAITYO APKVAIŠĖLĮ!

Sveiki,
Vasarėlei jau įsibėgėjus ir praėjus vos savaitei po šeštosios knygos pasirodymo, pas jus atkeliavo ir naujausias apkvaitėlis, kuriame rasite ir keletą staigmenėlių. Be jokios abejonės didžiausias dėmesys šį kartą skiriamas „Hario Poterio ir Negrynakraujo Princo“ pristatymams visame pasaulyje, bei pačiai J.K.Rowling. Dėmesio! Tie, kurie nenori nieko sužinoti apie šeštąją novelę, neskaitykite straipsnių, kurių kamputyje yra raudonai apvestas šeštukas.

Ruošdami šį numeriuką, mes taip pat nepamiršome ir po kelių mėnesių pasirodysiančio ketvirtojo filmo. Skaitydami „Apkvaitėlį“ turėsite progą sužinoti apie jo kūrimą, bei ką apie Keitę Leung mano kai kurie gana aršiai nusiteikę fanai [tikimės, kad Lietuvoje tokių nėra.]

Šį kartą jūsų laukia ir vienas naujas skyrelis, pavadintas Kelionmilčių Puodyne, kuriame, kiekvienas iš jūsų galėsite papasakoti apie savo nuotykius, kuriuos patyrėte keliaudami. Tau reikia tik aprašyti savo įspūdžius, bei atsiųsti keletą nuotraukų, o visuo kitu pasirūpins „Apkvaitėlio“ komanda.

O dabar norime palinkėti visiems smagiai praleisti likusias atostogas ir pasimėgauti visais vasaros teikiamais malonumais bei nepamiršti prisidėti prie „Apkvaitėlio“ kūrimo. Keletas šaunių, darbingų žmogeliukų mums tikrai praverstų ;]

Redakcija

Mūsų adresas:
www.apkvaitelis.visiems.lt
Mums rašyti galite adresu:
apkvaitelis@visiems.lt
Diskutuoti su kitais HP fanais galite:
www.ak.tik.lt
Apkvaitėlio kanalas mIRC:
[#apkvaitelis](#)

„Apkavaitėlio“ kolektyvas:

Vyr. redaktorė

Monika luna@1net.gr

Vyr. žurnaliste

Dominyka dead_voicez@yahoo.com

Vyr. žurnalistė ir „Apkavaitėlio“ klubo vadovė

Julija lija@tik.lt

Žurnalistai:

Hagridas vitalijus@fis.lt

Jolanta blinkyte@yahoo.com

Mindaugas myfas@takas.lt

Aistoolia ufoonaute@one.lt

Kamilė kamilili@delfi.lt

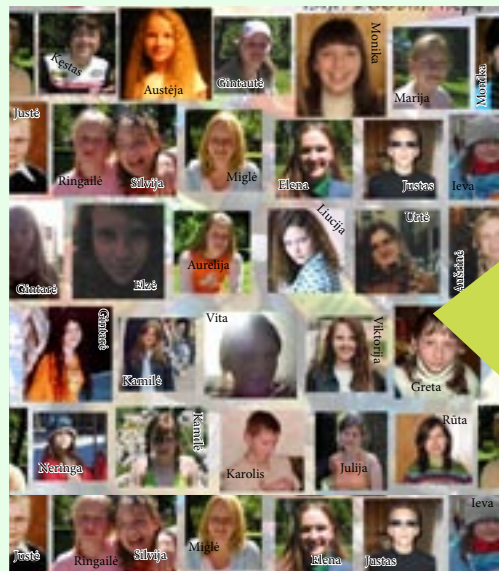
Komiksų dailininkė:

Laisvė laisvep@email.lt

Dizainas ir maketas

Monika luna@1net.gr

Julija lija@tik.lt

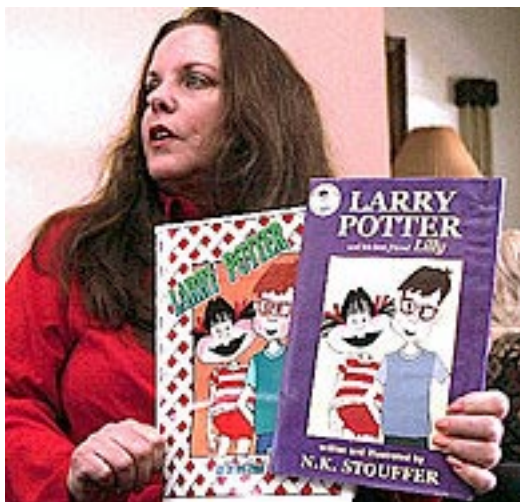
Viršelyje
visi klubo nariai,
atsiuntę mums savo
nuotraukas.

Trumpas turinys:

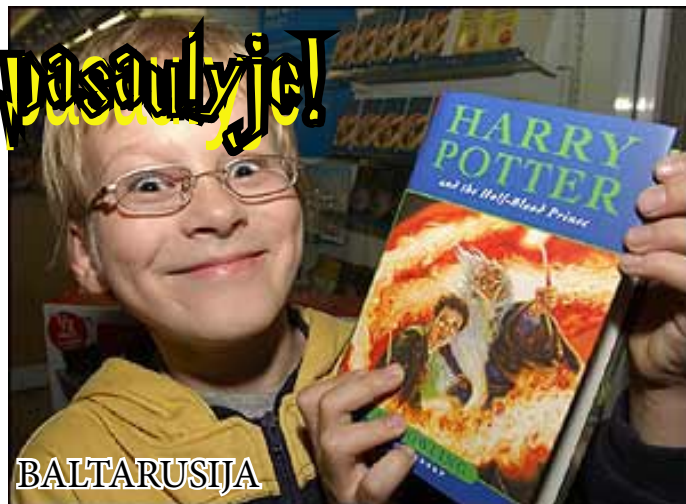
Haris Poteris visame pasaulyje.....	4psl.
Penktosios knygos premjera Edinburge	5psl.
Knygos apžvalga	6psl.
Emersono Spartz ir Melisos Anelli interviu su J.K.Rowling	7-14psl.
Haris Poteris ir negrynakraujis princas.....	15psl.
Nekenčiu Keitės	16psl.
Mike Newell	18-19psl.
Skersinis skersgatvis	19psl.
Bėdų bobulė.....	19psl.
Kryžiažodis.....	20psl.
Kas išgelbėjo Hari Poterį?	21psl.
Ką veikia Oliveris Medis?	21psl.
Komiksas	22-24psl.
Tiesa slypi kažkur anapus... (nr.2)	25-27psl.
Dvasios.....	28-29psl.
Kelionmilčių puodynė.....	30-31psl.
Apkavaitėlio klubas	32-33psl.
Kvidičas amžių bėgyje	34-35psl.
Meilės magija.....	36psl.
Jie jau perskaitė Hari Poterį ir Negrynakraujį Princą	38psl.

Kuriant „Apkavaitėlį“ naudota informa-
cija iš: „The Mail on Sunday“, [www.ver-
itaserum.com](http://www.ver-
itaserum.com), www.mugglenet.com,
www.nytimes.com, www.skeptikas.org,
<http://www.nzherald.co.nz>

Haris Poteris visame pasaulyje!

Nensė Stouffer apkaltino J.K.Rowling jos idėjos kopijavimu. Ji teigia, kad jos parašytos istorijos apie akiniuotą berniuką Larį Poterį buvo išleistos dar 1984m. Kažin, ar kas patikės?

BALTARUSIJA

Karalienės anūkės irgi skaito Harį Poterį!

MEKSIKA

Begalinis džiaugsmas gavus šeštą knygą Meksikoje!

ŠKOTIJA-EDINBURGAS

Edinburgas.Didžioji Britanija. Rytinė eilė prie knygyno. Ir kas juos čia atvedė? Haris Poteris ir Negrinakraujis princas! Ir kažkas jiems net pavydi. Deja, to nesupranta daug suaugusiųjų, o ypač katalikų bažnyčia. Jie mano, kad Hario Poterio knygose neatskiriamas blogis nuo gėrio. Abejoju, ar atsiras tam pritariančių APKVAITĖLIO skaitytojų?

ANGLIJA

Devynmetis net psmišo, kad dar nebaigė valgyti ledų... Anglija.

Edinburgas - Hario Poterio gerbėjų susijaudinimo karštinė pasiekė apogėjų, kai J.K.R atvyko į specialų vakarą Edinburgo pilyje, kur buvo pristatoma šeštoji knyga.

Daugiau kaip 2000 fanų, kurių dauguma apsirengę mėgstamų veikėjų iš Hario Poterio serijos knygų, ir daugybės magiškų personažų - įskaitant drakonus, mėlynus ponius ir ugnies rikius - kostiumais, susirinkę kartu skaičiavo paskutines minutes iki naujos knygos pasirodymo.

Autorę prie vartų jie pasitiko džiaugdamiesi. Rowling atvyko į pilį, kuri buvo apipavidalinta, kad būtų kuo panašesnė į Hogvartą, juodu automobiliu, išlipo lauk ir pamojavo. „Aš sužavėta,“ Rowling, vilkėdama juoda suknelę ir juodą švarkelį, pasakė grupei žurnalistų eidama raudonu kilimu, nutiestu į pilį.

„Jūs rasite daugybę atsakymų į jums rūpimus klausimus šioje knygoje“, ji pasakė, triukšmaujančiai miniai, susėdusiai kėdese arba prieš barjerus. „Aš negaliu sulaukti koį jūs ją perskaitysite,“ - sako autorė, papildydama, kad paliko vieną knygos kopiją savo dukrai. „Kai palikau dukrytę ji juokėsi kažką perskaičiusi,“ - pridūrė Rowling. Plačiai šypsodamasi, Rowling kalbėjo vaikams, pasirašinėdama ankstesnes Poterio serijos knygas.

Anksčiau, nei scenoje pasirodė novelistė, arkliai, papuošti baltomis ir juodomis stručių plunksnomis, atitraukė karietas. Jie atvežė 70 turnyro laimėtojų [kurių vyriausiam buvo 16 metų], iš Australijos, Didž. Britanjos, Kanados, Naujosios Zelandijos ir Pietų Afrikos, kurie buvo pakviesti į privatų vakarėlį su Rowling. Autorė perskaitė pirmąjį skyrių iš naujosios knygos. Vaikai lauke galėjo matyti šį skaitymą ekranuose.

„Aš tokia sužavėta,“ - sako Ani Morrison, 10 metų mergaitė iš Naujosios Zelandijos.

Apžvalga

Į Hariį, išgyvenusį po Voldemorto bandymo jį nužudyti, magijos pasaulyje yra žiūrima kaip į vilties

simbolį. Kuomet jis sužino daugiau apie tamsos valdovo maniją dėl jo šeimos, suvokia, kad jo laukia likimas, kurio išvengti negalės. Kaip Lukas Skywalkeris, jis trokšta būti didvyriu, bet kaip žmogus voras, jis suvokia šio vaidmens našta. Jausdamas romantiškus jausmus vienai mergaitei, jis taip pat jaudinasi dėl pavojų, su kuriais turės susidurti.

„Tai buvo tarsi... tarsi kažkas iš kito žmogaus gyvenimo, tos kelios pasakytinės savaitės su tavimi“, jis sako jai. „Bet aš negaliu... mes negalime... dabar aš turiu kai ką padaryti vienas.“

Be abejonės pavojinga Profesoriaus Dumbldoro užduotis šioje dalyje Hariui palieka vis mažiau ir mažiau laikokvidičui, bei pokalbiams su bičiuliais Roniu ir Hermiona. Jis privalo padėti mylimam mokyklos direktoriui surasti keturis trūkstantus Horkruksus (Horcruxes) – ypatingai slaptus magiškų dalykų, kuriuose Voldemortas paslėpė savo sielos dalis, taip užtikrindamas savo nemirtingumą. Tik kai visos dalys bus surastos ir sunaikintos, tamsos valdovas galės pagaliau būti sunaikintas.

Knygoje yra ir daygybė kitų nerimą keliančių dalykų. Psichai prisidėjo prie Voldemorto, Drakas Smirdžius reguliariai pranyksta iš mokyklos teritorijos, Severas Sneipas tapo naujuoju apsigynimo nuo juodosios

magijos mokytoju, du Hogvartso mokiniai yra beveik nužudomi paslaptinių atakų metu, o Dumbldoras stiaga pasirodo su sužeista ranka, bet atsisako tai paaiškinti. Vienu iš šviesesnių dalykų Harių gyvenime tampa senas vadovėlis, pakomentuotas mįslingo ankstesniojo jo savininko, kuris pasirašo Negrynakraujo Princo vardu. Knyga, kuri nuo pat pradžios duoda Hariui gerų patarimų dėl vaistų ir nuodų gamybos.

Pirmieji ir viduriniai knygos skyriai yra įprastai paslaptiniai ir žaismingi. Juose tobulai aprašomi paaugliški mergaičių – berniukų, mokinių – mokytojų santykiai. Ronis bei Hermiona taip pat ir Haris – visi įsivelia į romantišką flirtavimą su kitais mokiniiais, nors ir supranta, kad jų būsimų baigiamųjų egzaminų pažymiai gali nulemti gyvenimą baigus Hogvartsa. Pasakojimo eigoje viskas tamsėja. Iš tiesų dvi paskutinės novelės scenos, kaip baidi, tarsi žaidimas atviromis kortomis, kova tarp Obio Van Kenobio ir Anakino Skywalkerio paskutinėje „Žvaigždžių Karų“ dalyje, gali būti per daug jaudinanti jauniems skaitytojams. Haris vis dar tebėra pašaipus bei berniukiškai drąsus. Jis pasirodo mokykloje ir kvidičo aikštelėje tarsi nenuginčijamas lyderis, kaip kažkas, kas privalo išmokti priimti nepopuliarius sprendimus, bei kontroliuoti savo karštą temperamentą, kažkas, kas privalo saugoti tam tikras paslaptis nuo bendraklasių ir mokytojų.

Jis daug daugiau nei kada anksčiau

žino apie savo ir Voldemorto ryšį: nuo buvimo našlaičiais vaikystėje iki mokėjimo bendrauti su gyvatėmis, gimingų lazdelių. Ir vienoje šurpinančioje scenoje jis yra priverstas rinktis tarp pareigos savo misijai ir jausmų. Suprasdamas kas iš tikrųjų yra Puskraujis Princas, Haris išmoks iš naujo įvertinti pirmųjų įspūdžių vertę ir tikimybę, kad jo vėlesni įsitikinimai gali juos paversti grėsmingomis tiesomis, suvokdamas savo tapatybę, jis suras savąją vietą istorijoje.

Kaip ir ankstesnėse dalyse, J.K. Rowling chronologiškai pasakoja Harių nuotykius Hogvartse, tuo pačiu metu pasakodama ir apie praeitį (per Dumbldoro minčių koštuvą). Taip šioje knygoje pasakojama herojaus evoliucija, ne vien parodant jo brendimą įvairiais išbandymais, bet ir vaizduojant išmintį, kurios Haris įgyja vis daugiau suvokdamas apie praeitį.

Hario Poterio knygos taip pat yra ir detektyvinės istorijos, ieškojimų pasakojimai, pamokomosios pasakos, internatinės mokyklos nuotykių pasakojimai ir J.K. Rowling pasitelkdama savo neišsenkančius sugebėjimus tiesiog sulieja visus šiuos žanrus, tuo pat metu naudodama ne galo daug užuominų ir tropų (pasiskolintų iš tokių skirtingų šaltinių kaip Šekspyras, Dikensas, stebuklinės pasakos, Graikų mitai ir „Žvaigždžių Karai“), kurie knygai suteikia paslaptinio ir tiesiog užburia kiekvieną skaitytoją.

Emersono Spartz, www.mugglenet.com ikūrėjo ir Melisos Anelli, www.the-leaky-cauldron.org redaktorės, interviu su

J.K. ROWLING

**Emerson Spartz, MuggleNet (ES):
Su kuo aptarinėjate Harį Poterį?**

JKR: Kai rašau? Tiesą sakant su niekuo, man to nereikia. Turiu atsiskyrėlės reputaciją. Aš nežinau kaip yra Amerikoje, bet Britanijoje apie mane negali perskaityti jokio straipsnio, o aš perskaitau tik kokią šimtąją dalį visko, taigi žinau, kad turi būti kažkas daugiau, o ne vien tik žodis „atsiskyrėlė“, prirašytas prie mano pavardės. Aš nesu pernelyg atsiskyrusi. Jie nori pasakyti, kad esu paslaptinga ir nedažnai... aš esu paslaptinga, nes to reikia mano darbui. Tai neturi nieko bendro su privilegijomis, nieko bendro su bandymu apsaugoti „nuosavybę“. Kiti žmonės tai vadina „nuosavybe“, bet taip yra todėl, kad kalbantis apie darbą, kurį dirbi, pararandi daug energijos, reikalingos jam atlikti. Jūs esatę sutikę, mes visi esame sutikę daugybę žmonių kavinėse ir ba-

ruose stovinčių ir diskutuojančių su kitais apie noveles, kurias rašo, bet jei jie iš tikrųjų rašytų, tai sėdetų namie ir tai darytų. Kartais galiu pasakyti savo vyrui, kad gerai praleidau laiką arba parašiau juokingą epizodą, kuris mane pralinksmino, koks skirtumas, bet niekada nekalbu detaliau.

Ir tik baigusi savo rankraštį atiduodu redaktoriams, Emmai, kuri yra mano redaktorė Didžiojoje Britanijoje ir Atrui iš Amerikos: abu skaito rankraštį vienu metu. Jie bendradarbiauja ir vėliau pateikia man savo pasiūlymus kartu. Be jokios abejonės, tai, kad kažkas jau perskaitė tavo knygą labai išlaisvina. Aš ją laikau paslapyje 18 mėnesių, dirbu ir tada būna tiesiog sprogi mas, nes labai norisi su kažkuo apie

tai pasikalbėti. Taigi kalbėdamasi su Emma ir Artūru aš pirmą kartą išsilieju ir tuomet būna tiesiog nuostabu išgirsti ir jų nuomonę. Dėl šios knygos jie abu buvo nusiteikę teigiamai, ji jiems labai patiko. Tuomet, savaime suprantama, mes šiek tiek pasiginčijame.

ES: Tai keistas klausimas, bet kiek kartų esate perskaičiusi savo istoriją?

JKR: Tai nėra keistas klausimas, tai labai svarbus klausimas, nes kai tik mano knygos yra išspausdinamos, aš retai jas skaitau. Juokingiausia yra kai aš paėmu knygą pasitikrinti, o tai darau gana dažnai, bet kai pradedu skaiti, kartais knygą atgal padedu, tik perskaičiusi keliolika puslapių ir tik tada grįžtu prie to, ką veikiu, tačiau niekada

eidama į vonią skaitymui neisnešu savo knygos. Yra tūkstančiai fanų, kurie apie knygas žino daugiau nei aš. Mano vienas privalumas yra tas, kad aš žinau, kas nutiks ateityje.

Melissa Anelli, The Leaky Cauldron (MA): Kiek dabar turite dėžių su užrašais?

JKR: Sunku pasakyti, nes aš labai neorganizuota, bet taip, dėžių tikrai yra. Daug informacijos yra užrašų knygutėse, nes užrašai labai vertingi, taigi dažniausiai saugomi tokia forma, kad galėčiau juos lengvai surasti, kadangi dažnai viską pametu. O knygą pamesti yra sunkiau nei popieriuką.

ES: Ar po septintosios knygos neuždarysite savo puslapio ir toliau atsakinėsite į fanų klausimus?

JKR: Taip, aš neuždarysiu savo puslapio iš karto po septintosios knygos pasirodymo. Tikrai neuždarysiu. Aš tikriausiai negalėčiau atsakyti visų

klausimų, nes novelė nėra visai tokios formos, kad galėčiau aprašyti pavyzdžiui mėgiamas veikėjų spalvas. Bet žmonės nori tai žinoti – tiesiog tokias detales. Taigi aš niekada nepasakysiu visko, ką „apsėstas“ fanas norėtų žinoti.

Aš manau, kad kai kurie žmonės nenustos manęs terorizuoti norėdami sužinoti ką nors daugiau apie mėgstamus veikėjus, net kai baigsiu septintą knygą, nes kai kurie labai domisi veikėjų praeitimi, net jei ji nebuvo susijusi su siužetu. Jie nebūna pagrindiniai veikėjai, taigi yra puiki medžiaga fanų kūrybai. Kad ir Jane Austen. Aš esu didelė jos kūrybos fanė ir man tiesiog įdomu kaip susklostė veikėjų likimai istorijos pabaigoje. Jie vis dar egzistuoja, vis dar gyvena ir tu tiesiog nuolatos apie juos pagalvoji. Bet aš dabar esu užtikrinta, kad septintoji knyga bus paskutinė, nors dažnai tenka susidurti su išraiškingais žvilgsniais, kurie primena mažų šuniukų akis. „Dar bent vieną!“. Taip, aš manau, kad tai bus septinta.

ES: Septynios knygos tai tikrai labai daug.

JKR: Taip, būtent. Aš nemanau, kad kas nors man sakys: „Tu išti-

žai, naigi!“

MA: Jei rašytumėte dar ką nors apie Hari Poterį, ar tai būtų apie patį Harį ar kitą veikėją?

JKR: Labiausiai tikėtina, kad tai būtų enciklopedija, kurioje galėčiau linksmiai aprašyti visus veikėjus ir jų biografijas.

MA: Gerai, didelis didelis didelis šeštosios knygos klausimas. Ar Sneipas blogas?

JKR: [Beveik juokiasi] Na, jūs skaitėte knygą, taigi kaip manote?

ES: Ji bando tave priversti būti kategoriška.

MA: Na, yra sąmokslininkų, ir yra žmonių, kurie teigia —

JKR: Tvirtai laikosi beviltiškų idėjų [juokiasi] —

ES: Taip!

MA: Taip!

ES: Kaip tam tikri žinomi kroviniai!

[Visi juokiasi]

JKR: na, gerai. Akivaizdu, kad Hario-Sneipo santykiai tokie pat asmeniškai kaip Hario-Voldemorto, jei ne labiau. Aš negaliu atsakyti į šį klausimą, nes tai išduotų kaip viskas yra. Kad ir ką pasakyčiau, tai akivaizdžiai turi labai daug įtakos tam, kas įvyks kai jie vėl susitiks ir aš negaliu nieko atskleisti.

Ir pripažinkime, kad dėl to bus sukurta 10000 teorijų ir aš labai noriu jas visas perskaityti [juokiasi]. Gal aš atrodau bloga, bet man tiesiog patinka teorijos.

ES: Aš žinau, kad Dumbldoras mėgsta įžiūrėti tai, kas gera žmonėse, bet panašu, kad kartais jis pasitiki beveik visiškai neapgalvotai.

JKR: [Juokiasi] Taip, aš sutinku. Aš sutinku.

ES: Kaip gali kažkas toks —

JKR: Protingas —

ES: gali būti toks aklas tam tikrų dalykų atžvilgiu?

JKR: Na, septintojoje knygoje bus su tuo susijusios informacijos. Bet aš manau, kad tai buvo aiškiai atskeista ir penktoje bei šeštoje knygoje. Tie didžiuliai protiniai sugebėjimai neapsaugo žmogaus nuo emocinių klaidų ir aš manau, kad Dumbldoras yra puikus to pavyzdys. Tiesą sakant aš linkusi manyti, kad buvimas labai labai protingu gali sukelti tam tikrų problemų, kokių pridarė Dumblorui, nes jo išmintis jį tiesiog atskyrė nuo kitų ir aš manau, kad knygoje, tai matyti labai gerai, nes kur gi jam lygus asmuo, kur jo artimas draugas,

kur jo partneris? Jis neturi nieko iš išvardintų dalykų. Jis visda yra tas, kuris duoda, visada išvalgus ir viską žinantis. Taigi, aš bandžiau skaitytojus įtikinti, kad Makgonagal pagal svarbumą yra antra, bet ji visgi nėra jam lygi. Jūs gavote šiek tiek netiesioginį atsakymą, bet negaliu pasakyti nieko daugiau.

ES: Ne, tai buvo geras atsakymas.

MA: Dumbldoro vienišumas atrodo įdomus.

JKR: Aš manau jį kaip atsiskyrėlį, ir keli žmonės man sakė, kad mąstau teisingai, kad jis yra toks. Mano nusivylimo momentu, kai Hagridas buvo užsidaręs savo namelyje, po Ritos straipsnio, mano sesuo man pasakė: „Kodėl Dumbldoras nenusileido anksčiau, kodėl Dumbldoras nenusileido anksčiau?“ Aš atsakiau, kad jis turėjo leisti Hagridui pabūti vienam ir stebėti ar jis pats išeis iš savo namelio, nes jei jis tai būtų padaręs, būtų buvę daug geriau. „Na jis per daug atsiskyręs, per šaltas, jis kaip tu“, pasakė ji [juokiasi]. Ji turėjo galvoje, kad jei aš būčiau ten buvusi, atsitraukčiau ir pasakyčiau: „Palaukime ir pa-

žiūrėkime, ar jis gali pats su tuo susistvarkyti“. Aš nebūčiau palikusi jo savaitei. Duočiau gal kokią popietę. Bet mano sesuo bėgtų paskui Hagridą į jo trobelę.

ES: Tai vienas iš mane labai dominančių klausimų nuo pat trečios knygos. Kodėl Voldemortas siūlė Lilei tiek daug galimybių išgyventi? Ar jis iš tikrųjų būtų paikęs ją gyvą?

JKR: Mhm.

ES: Kodėl?

JKR: [tyli] Negaliu pasakyti. Bet jis siūlė, tu visiškai teisus. Nenori manęs paklausi kodėl Džeimso mirtis neapsaugojo Lilės ir Hario? Štai tavo atsakymas – tu ką tik pats atsakei į savo klausimą, nes ji galėjo išgyventi, bet pasirinko mirtį. Džeimsas vis tiek būtų buvęs nužudytas. Supranti ką turiu galvoje? Aš nesakau, kad Džeimsas nebuvo pasiruošęs, jis mirė bandydamas apsaugoti savo šeimą, bet jis vis tiek būtų buvęs nužudytas. Jis neturėjo jokio... jam nebuvo suteikta galimybė rinktis, taigi jis su tuo sidūrė gana žvėrišku būdu, manau, kad tai drąsos ženklas. Džeimsas buvo labai drąsus, bet Lilės drąsumas šiuo atveju buvo svarbesnis, nes ji galėjo išsigelbėti pati. Kiekviena motina, kiekviena normali mama būtų pasielgusi kaip Lilė. Taigi jos drąsa pasireiškė panašiai kaip ir Džeimso, tik ji turėjo

laiko pasirinkti, o Džeimsas ne. Visa tai buvo tarsi įsibrovėlio patekimas į namus. Jūs instinktyviai paskubintumėte juos, bet jei šaltu balsu jums atsakytų: „Traukis iš kelio“, jūs žinote ką darytumėte? Aš turiu galvoje, kad nei viena mama neatsitrauktų nuo savo vaiko. Ji sąmoningai paaukojo savo gyvenimą. Jos pasirinkimas buvo labai aiškus —

ES: O Džeimso ne.

JKR: Ar jis mirė tai suvokdamas ir bandydamas apsaugoti Harį? Ne. Tai labai subtilus skirtumas ir tame slypi šiek tiek daugiau, bet tai visas mano atsakymas.

MA: Ar ji žinojo, kas gali nutikti dėl to, kad užstojo Harį?

JKR: Ne, nes visoje istorijoje dar niekas nebuvo išgyvenęs po atakos, to niekada nebuvo nutikę. Taigi niekas negalėjo žinoti, kad tai įvyks.

MA: Taigi niekas – Voldemortas ar kas kitas panaudojęs Avada Kedavra – niekada niekam neleidė rinktis ir niekas neturėjo galimybės pasirinkti mirtį?

JKR: Jie gal ir galėjo rinktis, bet ne tokiomis aplinkybėmis.

ES: Kai sirijus buvo apkaltintas Trumpulio ir žiobarų nužudymu ar jiš tikrai tada juokėsi ar

tai tebuvo kažkas dėl ko jis turėjo atrodyti dar labiau pamišęs?

JKR: Ar jis tikrai juokėsi? Taip, aš pasakyčiau, kad jis juokėsi, nes aš jį sugalvočiau. Man Sirijus yra tarsi ant ribos, ar jums taip nepasirodė? Jis tarsi laisva patranka. Man jis labai patinko kaip veikėjas, daugeliui žmonių taip pat ir jie vis dar klausinėja mnės, kada jis sugriš. [Juokiasi.] Bet Sirijus turėjo savų trūkumų. Aš tai lyg ir esu aptarinėjusi anksčiau. Keletą ryškių trūkumų. Man Sirijus panašus į areštuotą žmogų. Manau, tai akivaizdu iš jo santykių su Hariu „Fenikse“. Jis tarsi nori, kad Haris būtų jo bičiulis, o Haris trokšta tėvo. Haris iš dalies iš to dabar išauga. Sirijus nebuvo tam tinkamas. Juokas. Jis buvo labai sutrikdytas Džeimso mirties. Haris ir Sirijus panašūs tuo, jog trokšta šeimyniškų ryšių su draugais. Taigi Sirijus norėjo, kad Džeimsas būtų tarsi brolis, o Hariui Ronis ir Hermiona yra tarsi šeima. Man tai pasirodė labai įdomu. Kažkas panašaus buvo Mugglenet'o komentaruose, tuomet ieškojau mėsio fanų puslapio ir pirmą kartą pradėjau skaityti komentarus. Vienas vaikas rašė: „Nesuprantu, kodėl jis rėkia ant Ronio ir Hermionos. Aš turiu galvoje, kad galėčiau šaukti ant savo tėvų, bet niekada to nedaryčiau bendraudamas su

geriausiais draugais.“. Bet juk jis neturi nieko ant ko galėtų šaukti. Buvo įdomu, nes tai parašė mažas vaikas, aš nemaniau, kad jie galėtų apie tai pagalvoti. Jis labai vienišas.

Jis buvo sutrikęs. Taip, jis juokėsi. Jis žinojo, ką prarado. Tai nebuvo linksmas juokas. Trumpulis, į kurį Sirijus ir Džeimsas žiūrėjo gana globėjiškai, kuriam leisdavo leisti laiką kartu su jais, pasirodė esąs galingesnis burtininkas, nei jie galvojo. Paaiškėjo, kad jis kur kas geriau slepia paslaptis, nei jie galvojo.

MA: Sakėte, kad rašant šeštąją knygą kažkas jums sukėlė istorišką juoką. Ar pamenate kas tai buvo?

JKR: O, Dieve. [ilga tyla] Kas tai buvo? Tai nebuvo buvo kerštinga [juokiasi], tai buvo labiau retorinė figūra. Žinau, ką man labai patiko rašyti. Žinote Lunos komentarus per kvidičo rungtynes? [juokiasi]. Tai ir buvo tai. Man labai tai patiko. Iš tikrųjų man tai labai patiko.

Žinote, tai buvo paskutinės kvidičo rungtynės. Žinojau, kad tai paskutinis kartas, kai vaizduojau kvidičą. Atvirai, Poterio knygo-

se kvidičo rungtynių aprašinėjimas man būdavo tarsi bausmė. Jos yra reikalingos, bet jose viskas labai ribota. Iš tuomet man šovė į galvą ši mintis. Pamaniau, kad Luna jas komentuos ir tai buvo tarsi dovana. Tai panašu į tai kokie būtų mano komentarai stebint sporto varžybas, nes aš... [juokiasi]. Šiaip ar taip, taip, tai mane prajuokino.

MA: tai buvo labai linksma. Ji yra linksma.

JKR: Aš myliu Luną, aš tikrai myliu Luną.

ES: Kodėl Dumbldoras leidžia Akilandai likti pilyje?

JKR: Negali jo išvaryti.

ES: Jis Dumbldoras, jis gali viską!

JKR: Ne, ne ne ne ne. Akilanda tarsi sausas puvinys. Gali bandyti išrauti jį su šaknimis. Išrausi su visu pastatu. Tu tiesiog užstringi. Jei turi Akilandą, esi bėdoje.

ES: Bet Akilanda klauso Dumbldoro —

JKR: Tariamai.

MA: Tariamai?

JKR: Taip. Man Akilanda tarsi sudėtingas santechnikos gedimas sename pastate, o Dumbldoras turi šiek tiek geresnį veržliaraktį

nei dauguma kitų, taigi jam viskas veikia šiek tiek geriau keletą savaitių. Tuomet vėl pradeda varvėti. Ar jūs tikrai norėtumėte, kad Akilanda dingtų?

MA: Jei būčiau Haris, gal, bet kaip skaitytojai jis man patinka. Man jis labiausiai patiko kai pradėjo paklusti Fradžiui ir Džordžiui penktosios knygos pabaigoje.

JKR: Taip, tai buvo linksma. Man tai patiko, taikė pasitenkinimą. [juokiasi].

ES: Kai pradėjau naudotis IM [messenger], po penktosios knygos pasirodymo, ten buvo mažiausiai penki žmonės, kurių žinotės, atsakymui, kei jie išvykę buvo: „Akilanda, duok jai nuo mūsų velnių.“ Visiems labai patiko ta eilutė.

JKR: [Juokiasi] Oooo. Na, Ambridž gana nedora veikėja.

MA: Ji vėl ant kojų?

JKR: Ji vis dar ministerijoje.

MA: Ar mes sužinosime daugiau apie ją? [J.K.Rowling linkteli].

JKR: Taip, pernelyg linksma ją kankinti, kad prieš baigdama nepaminėčiau jos dar kartą.

ES: Mugglenet „Klausk Džo“

konkurso laimėtoja Asrial, kuriai 22, klausia: „Jei Voldemortas pamatytų kauką, koks jis būtų?“

JKR: Voldemortas bijo mirties, gėdingos mirties. Noriu pasakyti, kad mirtis jam atrodo negarbinga. Kaip jau žinote, jis mano, kad tai gėdinga žmogaus silpnybė. Jo didžiausia baimė yra mirtis, bet kaip kaukas galėtų tai parodyti? Aš nesu tikra dėl to. Galvojau apie šį klausimą, nes žinojau, kad ketinate to paklausti.

ES: Lavonas?

JKR: Tokia buvo mano išvada, kad jis pamatytų save negyvą.

ES: Kai tik paaiškėjo, kad šis klausimas laimės, aš gavau daugybę laiškų, kuriuose žmonės prašė manęs to neklausti, nes atsakymas pernelyg akivaizdus. Bet jie visi nesutarė dėl to, koks būtų tas akivaizdus atsakymas. Kai kurie buvo tikri, kad tai būtų Dumbldoras, kai kurie teigė, kad Haris ir kai kurie buvo užtikrinti, jog mirtis. Keletas iš to išplaukiančių klausimų. Ką tuomet jis pamatytų, stovėdamas prieš kitrošmų veidrodį?

JKR: Save. Patį galingiausią ir nemirtingą. Jis to trokšta.

ES: Ką pamatytų Dumbldoras?

JKR: Negaliu atsakyti.

ES: Koks būtų Dumbldoro kau-

kas?

JKR: To irgi negaliu atsakyti, bet dėl teorijų turėtumėte dar kartą perskaityti šeštą knygą. Štai.

MA: Jei Haris šeštosios knygos pabaigoje būtų galėjęs pamatyti kitrošmų veidrodį, ką būtų išvydęs?

JKR: Jis būtų išvydęs Voldemortą pribaigtą, mirusį, nes dabar jis žino, kad neturės ramybės, kol viskas nebus užbaigta.

ES: Ar paskutinis septintosios knygos žodis vis dar yra randas?

JKR: Kol kas. Aš dar nenusprendžiau ar taip ir liks.

MA: Ar jūs jau apgalvojote tai?

JKR: Aš dar nevysiškai tai apgalvojau. Yra keletas dalykų, kuriuos tikrai reikia pakeisti. Jie nėra itin svarbūs, bet aš visada žinojau, kad turėsiu juos perrašyti.

MA: Bet viskas vis dar taip pat?

JKR: O, žinoma. Taip, taip.

MA: Kaip jaučiatės pradėdama paskutinę knygą?

JKR: Iš tikrųjų tai gąsdina. Jau penkiolika metų. Galite tai įsivaizduoti? Vienas iš ilgiausiai truncančių dalykų mano gyvenime.

MA: Ar jau pradėjote?

JKR: Taip. Tiesą sakant nemanau, kad galėsiu tai daryti rimtai iki kitų metų pradžios. Man kiti metai yra

tie, kuriais aš tikrai parašysiu septintą knygą, bet aš jau pradėjau ir kartais šiek tiek parašau, kai galiu. Bet jūs suprantate, kokia maža yra Makenzė. Jūs juk suprantate, kad turiu labai mažą kūdikį. Ketinu pabandyti duoti jai tai, ką daviau ir savo vyrui – metus netrukdomo bendravimo, o tada pradėsiu rimtai rašyti septintąją knygą.

ES: Kas paskatino žmones Voldemortą minėti kaip pats žinai kas ir tas, kurio nevalia minėti?

JKR: Istorijoje tai nutinka dažnai. Tam tikrose civilizacijose įprasta, kad kažkoks vardas yra tabu. Afrikoje yra genčių, kur vardai niekada nenaudojami. Vardas yra šventa žmogaus dalis ir jie vieni į kitus kreipiasi to ir to sūnau, ar to ir to broli, yra suteikiami pseudonimai, nes vardas yra kažkas, kas gali būti panaudota prieš tave, jei jis bus žinomas. Tai tarsi sielos dalis. Tai labai svarbus tabu daugelyje kultūrų daygybėje tautų. 1950 metais Londone buvo pora gangsteriu, vadinamų Krėjų dvyniais. Yra pasakojama, kad žmonės netardavo Krėjų vardo. Jo tiesiog neminėjo. Apie juos nekalbėjo, nes atpildas buvo žiaurus. Manau, kad tai įspūdingas jėgos demonstravimas, kai įtikini žmones

neminėti savo vardo. Įspūdingas, nes tai parodo kaip labai žmonės tavęs bijo. Tuo neturėtų būti žavi masi.

ES: Aš norėjau paklausti ar buvo koks ypatingas įvykis?

JKR: Su Voldemortu? Tai įvyko pamažu. Jis žudė ir darė kitų baisių dalykų. Skyriuje „Lordo Voldemorto pageidavimas“, kai jis grįžta prie pageidavimo dėl mokytojo posto šeštojoje knygoje, akivaizdu, kad jis jau ilgai užsiima juodąja magija. Dėl to daugelis žmonių nenorėjo minėti jo vardo. Visą tą laiką jo vardas niekada nebuvo minimas išskyrus Dumbldorą ir žmones, kurie nekreipė dėmesio į prietarus.

MA: Kalbant apie pasaulinius įvykius —

JKR: Pirmas skyrius?

MA: Taip, pirmas skyrius ir dabartiniai įvykiai pasaulyje, ypatingai per pastaruosius ketverius metus. Terorizmas ir panašiai, ar tai turėjo įtakos jūsų rašymui, ar paveikė jūsų kūrybą?

JKR: Ne, sąmoningai tikrai ne. Aš niekada negalvojau: „Metas parašyti ką nors apie rugsėjo 11 įvykius Hario poterio knygose“, bet tai ką daro Voldemortas plačiąja prasme ir yra terorizmas ir aš tai aiškiai suvokiau

dar prieš rugsėjo 11. Praeitą naktį aš ketinau skatytį [Per knygos pristatymą J.K.Rowling skaitė iš šeštosios knygos] pirmąjį skyrių. Taip planavau iki liepos 7 [sprogimai Londone]. Tada suvokiau, kad būtų pernelyg netinkama skaityti ištrauką, kurioje žiobarų Ministras Pirmininkas aptarinėja masines žiobarų žudynes. Tai buvo netinkama, nes kai kas buvo aprašyta gana lengvabūdiškai. Taigi aš nusprendžiau skatytį apie pokštų parduotuvę, kas buvo labai simboliška, nes Harris Frežiui su Džordžu pasakė: „Man rodos, kad mums visiems prireiks nemažai pokštų prieš tai, kas gresia.“ Viskas labai susiję. Taigi nesąmoningai, bet panašumų akivaizdžiai yra. Manychiau, kad vienas iš tų kartų, kai rašydama pajutau panašumą buvo, kai rašiau apie Steno suėmimą.

ES: Ar paskirstymo kepurė buvo kada suklydusi?

JKR: Ne.

ES: Tikrai?

JKR: Mm-mm. Ar turite kokią teoriją?

ES: Aš girdėjau daug teorijų.

JKR: [Juokiasi] Neabejoju, kad girdėjai. Ne. [juokiasi]. Nepykit.

MA: Tai įdomu, nes panašu, kad tas balsas yra ne kepurės, o žmogaus, kuris ją užsideda —

JKR: [sukelia paslaptinę trukšmą]

MA: Ir gal kai ji kaba pati balsas yra —

JKR: Pačių mokyklos įkūrėjų.

MA: Taip. Įdomu. Ar septintojoje knygoje įkūrėjai bus svarbūs?

JKR: Pagal šeštosios knygos pabaigą jūs jau tikriausiai suprato, kad jie bus šiek tiek svarbūs. Aš norėčiau jūsų labai daug ko paklausti, bet juk jūs turėtumėte imti iš manęs interviu, taigi pirmyn. [juokiasi]

ES: Žinau, kad to jūsų klausia per daugelį interviu, bet ar knygos ilgumas bent kiek pasikeitė?

JKR: Septintosios? Norite pasakyti, trumpesnė už „Feniksą“, „Feniksas“ visada buvo mūsų etalonas knygai, kuris tikrai peržengia ribas. Aš vis dar manau, kad ji bus trumpesnė už „feniksą“.

ES: Žymiai?

JKR: Nežinau. Nuoširdžiai nežinau. Aš turiu planą septintai knygai, kuris dar nėra labai de-

talus, kad galėčiau pasakyti kokio ilgio ji bus. Aš nežinau, kas nutiks, aš žinau istoriją, bet aš dar nebuvau prisėdusi ir suplanavusi visko kaip jums gali atrodyti: „Bus 42 skyriai“ ar „Bus 31 skyrius“. Aš dar nežinau.

MA: R.A.B.

JKR: Oooo, gerai.

[Visi juokiasi.]

JKR: Ne, aš džiaugiuosi! Taip?

MA: Ar pagal tai ką jau žinome galime spėti, kas jis toks?

[Pastaba: J.K.R. žiūri kiek pikto-kai]

JKR: Ar turite teoriją?

MA: Mes galvojame, kad Regulas Blekas.

JKR: Galvojate?

MA: Uh-oh.

[Juokiasi.]

JKR: Na, aš manau, kad tai um neblogas spėjimas.

MA: Ir gal būdamas Sirijaus broliu jis turėjo kitą veidrodį —

JKR: [barbena pirštais į gėrimo skardinę]

MA: Ar jis turi kitą veidrodėlį arba Sirijaus veidrodėlį —

JKR: Aš visiškai negaliu pako-mentuoti to veidrodėlio. Jo nėra ant stalo. [Labai juokiasi, Džo

maniakiška.]

ES: Jei turėtumėte galimybę perrašyti kurią nors dalį, kas tai būtų ir kodėl?

JKR: Visose šeštose knygose yra šiek tiek dalykų, kuriuos norėčiau pako-reguoti. Man rodos, kad „Feniksas“ yra per ilgas, bet aš leisčiau bet kam surasti vietą, kurią būtų galima pašalinti. Yra vietų, kurias būtų galima sutrumpinti, bat aš to nedaryčiau, nes akivaizdu, kad jums svarbus kiekveinas žodis. Jums reikia to, kas ten parašyta ir aš būsių sąžininga rašydama seprintąją knygą. Viena iš priežasčių, kodėl „Feniksas“ toks ilgas yra ta, kad man reikėjo Harį pavedžioti aplink. Buvo vietų, kurias jis turėjo aplankyti, o tai užėmė laiko: nuvesti jį ten ir sugrąžinti atgal. Joje buvo ilgiausi ne Hogvartse vykusių įvykių intarpai, ir tai tikrai ištęsė knygą. Bandau suprasti, kas konkrečiai, tai sunku.

ES: Jokių šalutinių siužeto linijų, kurios galėjo būti paliktos nuošaly?

JKR: Man labai sunku tiksliai pasakyti, nes, atrodo, kad jos visos reikalingos. Kaip kas nors iš mūsų gali tai nuspręsti? Net aš, kol septinta nėra baigta, negalėsiu pažvelgti atgal ir pasakyti: „Tai buvo nereikalinga“. O gal septintosios pabaigoje aš visgi pasakysiu: „Man tikrai nereikėjo taip detalčiai to aprašyti.“ Kol ji nebaigta sunku apie tai galvoti,

bet be jokios abejonės yra dalykų, kurie mane erzina. Jie kartojasi ir varo mane iš proto.

MA: Dabar kai Dumbldoro nebėra ar mes kada sužinosime koki užkeikimą Magijos ministerijoje jis bandė pasiųsti Voldemortui?

JKR: Uuuuummm...[liežuviu sukelia pliaukšintį garsą]

ES: Įrašykime tą juokingą garsą.

[Visi juokiasi. Džo maniakiškai.]

JKR: tai įmanoma, įmanoma, kad jūs tai sužinosite. Jūs... jūs sužinosite daugiau apie Dumbldorą. Aš turiu būti laaabaai atsargi.

MA: Ar galime tikėtis knygos apie Dumbldorą? Kąko panašaus į gyvenimo istoriją?

ES: Prašau?

JKR: Oo, gerai.

[Visi juokiasi.]

ES & MA labai gerai nusiteikę: TAIP!

JKR: Tai neįpareigojanti sutartis! **[Juokiasi]**

MA: Ne, tai sakytinis pasižadėjimas. Kur Neilas [jos advokatas, ne vyras]?

[Juokiasi.]

ES: Kiek yra burtininkų?

JKR: Pasaulyje? O, Emersonai, aš nelabai moku matematiką.

ES: Ar yra koks santykis tarp bur-

tininkų ir žiobarų?

MA: Arba Hogvartse.

JKR: Na, Hogvartse. Gerai. Štai vienas dalykas susijęs su Hogvartsu. Prieš baigdama „Išminties Akmenį“, kai dar tik planavau viską septyneriems metams, prieš sumanydama išleisti knygą, aš prisėdau ir sugalvojau 40 vaikų, kurie su Hariu pradėjo mokytis Hogvartse. Džiaugiuosi, kad tai padariau, tai labai pravertė. Gavau 40 gana konkrečių veikėjų. Man niekada nereikėjo stabtelėti ir kažką sugalvoti. Žinau, kas yra jo metų, kas kokiam koledže, kokią jų kilmę ir turiu keletą asmeninių detalių apie juos. Taigi jų yra 40. Aš niekada sąmoningai negalvojau: „Viskas, tiek žmonių jo metuose“, bet taip jau išėjo. Tada manęs keletą kartų klausė kiek žmonių yra iš viso ir kadangi skaičiavimas nėra mano stiprioji pusė, viena mano smegenų pusė žinojo 40, o kita sakė: „Apie 600 būtų kaip tik“. Tada žmonės ėmė galvoti ir sakyti: „Kur kiti vaikai miega?“ **[Juokiasi]**. Taigi turime šiokią tokią dilemą. Aivaizdu, kad magija yra labai retas dalykas. Nenorėčiau sakyti apytikslio santykio, bet jei manytume, kad visi burtininkų vaikai mokosi Hogvartse, tada būtų tik keli burtininkai iš

daug žiobarų [keli:daug]. Ar ne? Be abejonės yra tėvų, kurie nenori, kad jų vaikai mokytųsi Hogvartse, bet 600 visoje Britanijoje nėra daug.

Sakykime 3000 [Britanijoje], manau, kad maždaug tiek, dar pagalvojus apie visus magiškus padarus. Tuomet turėtumėme priskaičiuoti tokius dalykus kaip laumės, troliai, žmogėdros ir taip toliau, tai tikrai padidina mūsų skaičių. O tada dar yra tokių liūdnų žmonių kaip Filčas, Fig, kurie lyg ir priklauso burtininkų pasauliui. Tai labai padidina skaičių. Taigi magiška bendruomenė, kuri tur būti slepiama yra tikrai didelė, bet neprašykite manęs skaičių, nes aš apie tai nemąstau.

MA: Ar labai linksma buvo aprašinėjant romanus šeštojoje knygoje?

JKR: Oo, labai. Argi nesimato?

MA: Taip.

JKR: Yra teorija, kuri taikoma detektyvams ir tada Hariui Poteriui, kuris iš tikrųjų nėra detektyvinis psakojimas, bet kartais į tokį panašus, kad detektyvinėje novelėje nereikia romantiškų intrigu. Dorothy L. Sayers, kuri vadinama šio žanro karaliene yra paskaiusi: „Ir tada aš sulaužiau savo taisyklę, kad detektyve nėra vietos romantikai išskyrus

tuos atvejus, kai ji gali būti naudinga paslepiant kitų veikėjų motyvus.“ Tai tiesa, tai labai naudingas dalykas. Aš tai panaudojau dėl Persio ir šioje knygoje dėl Tonks. Bet tai sakydama aš nesutinku, kad tai buvo vien priedanga, man tai yra svarbu, nes galiu parodyti veikėjus įsimylėjusius, o tai labai svarbi gyvenimo dalis. Kaip jums patiko romanas? **[Melissa iškelia nykščius ir plačiai nusišypso...]**

ES: Mes labai gerai nusiteikę visą laiką.

JKR: **[Juokiasi]** Taip! gerai. Aš labai džiaugiuosi.

MA: Mes bėgiojome pirmyn ir atgal per kambarius ir rėkėme vienas ant kito.

ES: Mes galvojome, kad buvo aišku nei kada anksčiau, kad Haris ir Džinė yra kartu ir kad Ronis ir Hermiona... nors mes manome, kad jūs visa tai labai akivaizdžiai pavaidzvote pirmose penkiose knygose.

JKR: **[Švilpteli]** Aš irgi!

ES: Kas tai buvo?

JKR: **[Garsiau]** Na, aš irgi! Aš irgi! **[Visi juokiasi, Melissa susilenkdama, isteriškai ir galėjo mirti]**

ES: Haris/Hermiona tēra iliuzija!
JKR: Na, ne, aš neketinu, Emersonai,

aš neketinu pasakyti žodžio iliuzija! Jie abu vis dar yra labai svarbūs veikėjai mano skaitytojams! Aš neketinu vartoti žodžio iliuzija, bet aš ketinu pasakyti, kad pasitikiu jumis abiem ir, kad jūs tai parašysite kaip užuominą.

[dar daugiau juoko.]

Aš pasakysiu, kad tai pasidarys aišku, kai tik žmonės perskaitys šęštąją knygą. Noriu pasakyti tai viskas, baigta. Taip, mes visi žinome, kad Ronis ir Hermiona. Manau, kad ką tik pasakiau keletą svarbių —

[Visi plyšta juokais]

JKR: — užuominų. Labai svarbių. Manau, kad jei tai nebuvo akivaizdu „Azkabano“ pabaigoje, tai pasirodžius Krumui...

Bet Ronis... aš gerai pasilinksminau rašydama šią knygą. Man tikrai labai patiko aprašinėti Ronio/Levandos reikalus, o visa tai buvo taip malonu, nes Ronis iki šiol buvo gana nesubrendęs palyginti su kitais dviem, taigi jam kaip ir reikėjo pasidaryti vertu Hermionos. Tai nereiškė fizinės patirties, bet greičiau jam tiesiog reikėjo užaugti emociškai ir dabr jis žengia didelį žingsnį pirmyn, nes jo fizinė patirtis buvo bevertė. Pripažinkime, kad jo jausmai Levandai niekada nebuvo gilūs.

[Daug juoko, o Melissa ištaria: „Lai-

mėjau, laimėjau“]

Ir jis pagaliau suvokia, kad tai nėra tai, ko jis nori, o tai yra didelis žingsnis pirmyn.

ES: Taigi jis dabar turi jau daugiau, nei arbatinį šaukštelį, dabar tai jau šaukštas?

JKR: Taip, manau, kad taip [juokiasi].

MA: Ar jūs buvote nustebinta, kai pirmą kartą aptikote, fanų puslapius ir supratote koks svarbus Haris Poteris yra visiems, nors jūs manėte, kad nieko nevyksta?

JKR: Taip. Matote, aš ne per seniausiai pradėjau tuo domėtis, nes ilgą laiką aš nenaršiau internete ieškodama Hario Poterio. Labai ilgą. Retkarčiai pasitaykdavo tokių naujienų, kad aš tiesiog privalėjau tai patikrinti, nes taip išeidavo, kad aš pasakiau kažką, ko tikrai nesakiau. Aš niekada nesilankydavau fanų puslapiuose ir tada vieną dieną aš tai padariau ir Dieve mano. Po penkų valandų ar panašiai aš atsistojau šiek tiek nusipurčiau [visi juokiasi]: „Kas darosi?“. Aš niekada negalvojau, kad visa tai egzistuoja.

ES: Ji į visa tai žiūri labai teigiamai!

JKR: Na, taip, taip, bet žinote. Aš noriu psakyti, kad iliuzija yra jūsų žodis, o ne mano! [juokiasi]

MA: Jūs labai palengvinate mūsų gyvenimus, tai sakydama —

JKR: Manau, kad jiekvieno, kas vis dar sieją Hari su Hermiona po šios knygos —

ES: [tyliai] Iliuzija!

JKR: Uh - ne! Bet aš manau, kad jiems reikia grįžti ir iš naujo perskaityti.

ES: Ačiū.

JKR: Taip.

MA: Ar tai bus —

JKR: Ar tai bent kiek palengvins jūsų gyvenimus?

[Visi trys]: Taip, taip.

JKR: Aš taip manau.

MA: Aš turiu jums pasakyti, kad šito laukiu, nes jūs žinote, kad nuo Hario ir Hermionos saistytojų Ronis labai kenčia.

JKR: Tai mane verčia jausties šiek tiek nepatogiai. Taip, tai verčia mane jaustis nepatogiai.

ES: Tiesą sakant aš manau, kad tokių saistytojų nėra daug.

MA: Taip, jei apklaustume visus —

ES: Apklausos internete kiek iškreiptos, bet taip yra tik dėl to, kad fanai, ten yra labai —

MA: Aktyvūs, tai geriausiai tinkantis žodis iš visų mano girdėtų —

JKR: Aktyvūs labai švelnus žodis.

Energingi. Aršūs.

[Juokiasi.]

MA: Kaip jūs jaučiatės kai turite vaizduoti, kaip kažkas išreiškia visišką neapykamtą jūsų mėgstamam veikėjui?

ES: Arba atvirkščiai.

JKR: Tai mane pralinksmina. Nuosirdžiai pralinksmina. Kai žmonės pradėjo pernelyg meiliai kalbėti apie Draką, tuomet tai nustojo mane linksminti ir pradėjo jaudinti. Aš stengiuosi aiškiai atskirti Tomą Feltoną, kuris yra geros išvaizdos jaunuolis, ir Draką, kuris kad ir kaip atrodytų, tikrai nėra malonus. Tai romantiška, bet nesveika, ir deja tai per dažnai pasitaikanti iliuzija. Aš mačiau daugybę mergaičių, kurios tiesiog prisiekinėjo meilę šiam labai netobulam veikėjui, tikriausiai galvodamos: „Aš būčiau ta [kuri jį pakeistų]“. Aš tai suprantu, bet tai gana nesveika. Taigi keletą kartų, kai atrašiau laiškus, parašiau [juokiasi]: „Tu turėtum pagalvoti savo prioritetus.“

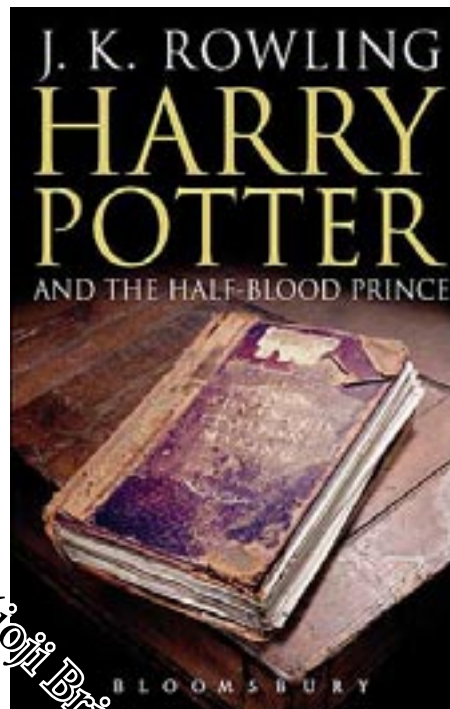
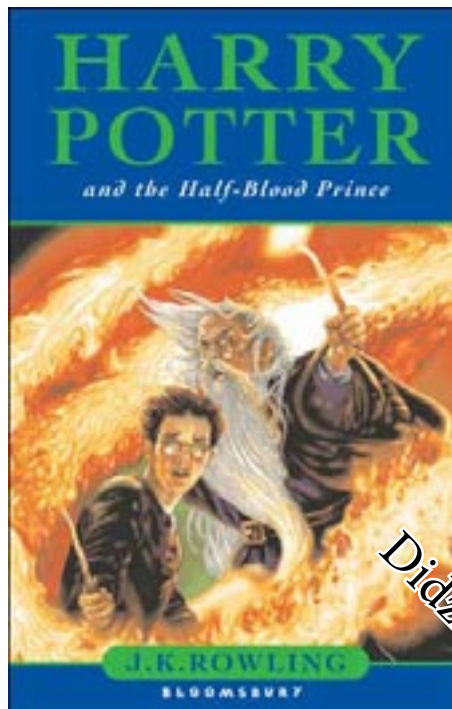
ES: Iliuzija!

[Juokiasi]

JKR: Ir vėl jūsų žodis!

[Juokas.]

Tęsinys kitame numeryje

HARIS POTERIS IR NEGRYNAKRAUTIS PRINCAS

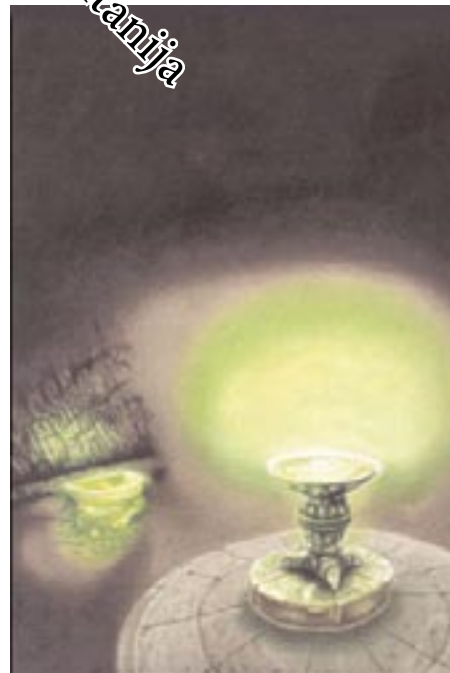
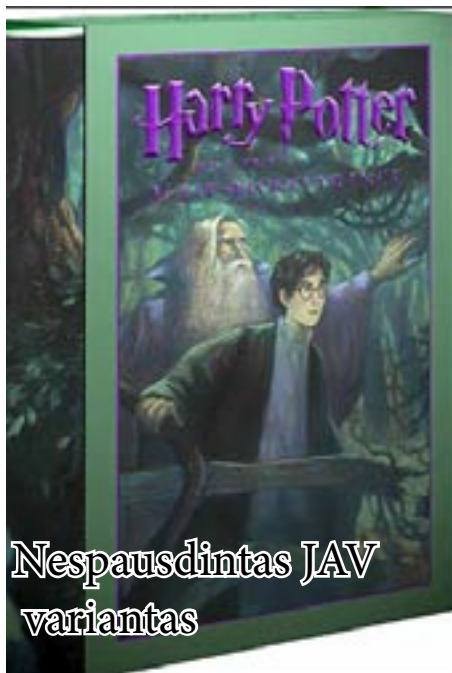
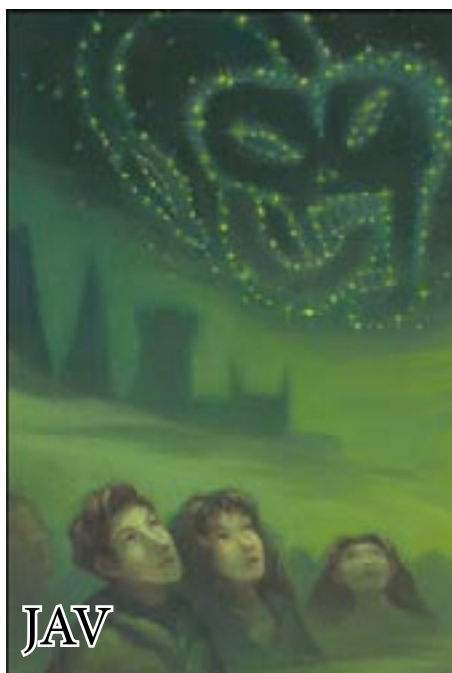
Šeštoji knyga apie Harį Poterį jau sukrėtė tūkstančius Didžiosios Britanijos, Amerikos, Australijos ir viso pasaulio, mokančių anglų kalbą, fanų.

Prie knygynų liepos 16-ąją dieną rikiavosi eilės iš pat ryto tam, kad už aštuonis svarus nusipirktų ilgai lauktą kūrinį.

Kairėje jūs matote, kokie viršeliai buvo sukurti šeštajai knygai. Lietuvoje viršelis bus toks, koks Jungtinėse Amerikos valstijose. Knyga lietuvių kalba turėtų pasirodyti 2006-ųjų metų pradžioje (sausio-vasario mėnesį).

Taigi, dabar lauksime mes! O kas labai nekantrus ir gerai moka angliškai, knygą jau dabar gali įsigyti Lietuvos knygynuose už maždaug 60Lt.

GERO LAUKIMO!

Nespausdintas JAV variantas

NEKENČIU KEITĖS!

Daugiau nei prieš metus Warner bros pradėjo naujos, dar niekam nežinomos aktorės, kuri galėtų vaidinti Cho paieškas. Kino kūrėjai paprašė net kinų televizijos pagalbos, kad surastų geriausiai tinkančią Cho vaidmeniui angliškai kalbančią rytietiškos išvaizdos merginą, kuri užkariautų Hario širdį ir pirmą kartą jį pabučiuotų. Atrankos metu Keitė Leung tarsi užbūrė komisiją ir buvo išrinkta vaidinti. Bet šiandien, praėjus vos metams po to kai ji buvo atraukta nuo patogaus, vidurinėsios klasės gyvenimo ir likus tik šešiams mėnesiams iki jos pasirodymo didžiamame ekrane, septyniolikametė Keitė jau atrado nemaloniją ir grėsmingąją šlovės pusę. Buvimas Hario Cho-sen (chosen – pasirinkti), kaip ji yra vadinama, Poterio fanams yra pernelyg svarbus, kad paliktų ją nušalyje. „The Mail on Sunday“ atslaidė, kad Keitė, šeštus metus besimokanti Glazgo koledže, kur mokslas kainuoja 5000 svarų per metus, tapo naująja Poterio manijos, pavertusios jos svajonę nuodų taurele, auka. Nepaisant to, kad Warner apdairiai ją slėpė (jo-

kių viešų pasirodymų, interviu ar oficialių nuotraukų) kukli ir drovi mokinė tapo

tapo Poterio fanų persekiojama asmenybe. Pasirodė daugybė suklasotų interneto puslapių, kai kuriuose dienoraščio forma buvo rašoma apie jos mintis ir jausmus. Kelete puslapių net buvo įdėta „jos nuotraukų“. Labiausiai trikdantys yra keletas „nekenčiu Keitės“ puslapių, kuriuose vaikai yra drasinami paaiškinti su grafinėmis detalėmis kodėl jie neapkenčia juodaplaukės. Viename puslapyje net yra įdėta elektroninių laiškų su tokiais žodžiais: „Aš nekęsiu Keitė Leung iki gyvenimo pabaigos“, o kitame: „Aš nekenčiu jos, nes ji yra kvaila, buka, idiotė, kuri vaidina Cho Chang ir o... ji gauna pabučiuoti Danielį Radcliffą“ Rytuose (Kinija, Filipinai) gyvenantys fanai jos išvaizdą komentuoja, kaip „bjaurią“ ir „keistai rytietišką“, šaiposi iš jos škotiškos kilmės ir lengvo škotiško akcento. Yra ir pernelyg šiurkščių rasistinių komentarų. Kai kuriuos rašo pikti aktorių, negavusių vaidmens, iš Kinijos ir Korėjos, fanai. Taip yra todėl, kad J.K.Rowling reikalavo, kad mergaitė, kuri sužavės Harių, būtų visiškai nežinoma. Taip pat radosi ir puslapių, kuriuose smerkiama Keitė ir skelbiama, kad „Kaimynų“ žvaigždė Mi-

chelle Ang turėjo gauti šį vaidmenį. Daugelis interneto svetainių visgi tikriausiai buvo sukurtos paauglių, kurie įsimylėjo Harių Poterį ir visą magijos pasaulį dar būdami pradinėje mokykloje ir dabar taip išsako savo jausmus. Ir dabar naujame filme yra bučiny, dėl kurio atsiranda daugybė pagiežingų komentarų. Iki šiol J.K.Rowling puslapyje dar nebuvo jokios informacijos apie „Nekenčiu Keitės“ kampaniją

Keitė yra kinų maisto didmeninko ir jo pirmosios žmonos dukra. Jos tėvas Peter Leung gyvena buvusiam plieno mieste – Motherwilyje, netoli Glazgo. Būdamas dviejų mergaičių ir dviejų berniukų tėvas jis labai jaudinasi dėl savo vyriausios duktės.

„Aš mačiau tuos puslapius“, sako ponas Leung. „Aš peržiūrėjau juos visus. Tokie užrašai kaip „Nekenčiu Keitės“ tikrai baugina. Tai neįtikėtina. Aš niekaip negaliu to suprasti, nors ir žinau koks populiarus yra Hario Poteris. Keitė tik 17 ir ji dar net nepasirodė kino ekranuose. Niekas jos nepažįsta, nėra jos matęs ar girdėjęs kalbančią, bet visų tų dalykų internete pilna. Nelaimėi aš žinau, kad ir ji juos matė. Ji tai perskaitė ir tai tikrai slegia. Šiuo metu Keitė filmuojasi Londone ir negrįš namo dar kurį laiką. Ji dažnai skambina, bet aš nevisiškai suprantu kas vyksta. Keitės gyvenimas pesikeitė tiesiog žaibiš-

kai. Del visų tų puslapių aš net negaliu įsivaizduoti kas bus, kai pasirodys filmas. Iš dalies aš to labai bijau. Jai pasakė, kad negali duoti jokių interviu ar su kuo nos kalbėti kol prodiuseriai nepasakys, kad laikas. Visa tai įvyko taip greitai. Mes per kinų kabelinę televiziją pamatėme, kad jie ieško kinės mergaitės. Ji tik norėjo pamėginti.“ Ponas Leung 1986 iš Hong Kongo atvyko į Škotiją, kad atidarytų kinų išsinešamo maisto užkandinę. Per tą laiką jis tapo milijonieriumi pats plėtodamas savo verslą, bet tai kas nutiko Keitei jį vis dar glumina.

„Nežinau kodėl ji nuėjo į atranką – ji tiesiog tai padarė. Ji niekada nelabėjo apie vaidybą ir net nerodė jokio susidomėjimo tuo. Net nevaidino mokyklos spektakliuose. Buvo tipiška mergaitė besiruošianti mokslams aukštojoje, net nežinodama kuo norėtų tapti. Dabar (atsidūsta). Manau, kad baigus mokyklą ji norėtų tapti aktore. Aš ja labai didžiuojuosi, visa tai įvyko taip staigiai ir yra labai keista, painu. Kiek aš dėl jos rūpinuosi, tai ji vis dar mokosi mokykloje išskyrus tai, kad besifilmuodama dirba su korepetitoriais. Mokyklos ji kol kas nepaliko.“ Taigi belieka laukti, kol pagaliau Keitė pasirodys viešai ir pradės gyventi taip kaip jos kolegos (Danielis, Emma, Rupertas...) gyvena jau keletus metus. O mes tegalime jai palinkėti sėkmės.

"DIFFICULT TIMES LIE AHEAD, HARRY"

IKI FILMO PASIRODYMO
LIKO TIK 115 DIENU

WWW.
GOBLETOFFIRE
.COM

Harry Potter Publishing Rights © 2005

NOVEMBER

© 2005 Warner Bros. Inc. All Rights Reserved

Mike Newell

“Comic Con International” vėl vyks šiais metais San Diege, ir Warner Brothers reklamuos šiame suvažiavime būsimąjį filmą “Ugnies taurė”. Konvencija leidžia žurnalą, kuriame yra naujas interviu su šio filmo režisieriumi Mike’u Newellu. Jaunas ketoriolikmetis Comic Con palydovas gavo galimybę užduoti klausimus naujausio filmo režisieriui, kuris kalba apie įvairius dalykus, tokius, kaip povandeniniai filmavimai antrajai užduočiai, drakonų filmavimas ir ketvirtojo Poterio filmo personažai.

BC: Jūs turite įsitikinti, kad kai kas, ką rodote šiame filme, gali būti svarbu ateities filmams. Kiek J. K. Rowling jums pasakoja apie kitas istorijas?

MN: J. K. Rowling kiekvieną istoriją laiko absoliučiai atskirtą nuo kitų, taigi tik J. K. Rowling žino apie būsimą knygą Taigi, net perskaitęs penktąją knygą, aš neturiu jokių ypatingų žinių apie ateities istorijų poreikius. Aš tiesiog darau tai, kas man atrodo protinga parodyti statant ketvirtąjį filmą.

BC: O kaip filmuojate povandenines Burto trikovės turnyro scenas? Ar jos tikrai po vandeniu, ar sukurtos kompiuteriais?

MN: Povandeninė scena yra ir filmuota tikrame vandenyje, ir labai kompiuterizuota. Mes pastatėme didžiulį baseiną, didžiausią visoje Europoje, vien tam, kad galėtume sukurti šią sceną. Mes labai atidžiai sukūrėme kiekvieno judesio piešinius ir ilius-

tracijas, tada nufilmavome kiekvieną tikslų žmogaus veiksmą joms, bet viską darėme priešais povandeninį mėlyną foną, kuris buvo padarytas baseine. Taigi Haris baseine atlieka visus veiksmus, kurių reikia, bet ne prieš tikro vandens dekoraciją. Tiesiog prieš mėlyną. Tada kompiuteristai ateina ir sudėlioja visus pagrindus: uolienas, žoles, žuvis, ir, žinoma, vandenius bei gabikius.

BC: Ar slibinai pirmojoje užduotyje yra sukurti grafiškai, ar tai – robotai? Jeigu jie sukurti kompiuteriais, kaip jūs juos valdote?

MN: Slabinai pirmojoje užduotyje yra sukurti tik kompiuteriais. Procesas toks: pirma įsivaizduokite savo slibiną, duokite savo vaizdinius iliustratoriui, vadinamam conceptualiu dailininku, duokite jam piešti ir piešti, darant pastovius pakeitimus mano kryptimi kol pajusiu, jog slibinas yra įtiki-

namas. Tada tie piešiniai perdirbami į modelius. Jie sukuriama iš molio, ir pakeitimai yra padaromi, kad jie būtų netgi dar tikroviškesni negu nupiešti. Tokiu būdu pabaigoje jūs turite reikiamo dydžio animuotą slibino skulptūrą. Tada veiksmų seka yra vėl nupiešiama su iliustratoriumi, o kompiuteris tuos piešinius priima ir paverčia į tikrus paveikslus, įpiešdamas slibiną, kur jis yra.

BC: Kas nusprendžia, ką išmesti iš filmo, o ką pakeisti iš knygos taip, kaip viskas vyksta filme?

MN: Tai yra labai sudėtingas dalykas, kuris svarstomas milžiniškose diskusijose tarp Warner Bros atstovų, scenarijaus autoriaus, prodiuserio, o kartais ir J. K. Rowling. Tai užtrunka daug laiko, ir kol tai vyksta, tu pastoviai svyruoji pirmyn ir atgal ties dalykais: Dobis turi būti, Dobio nebeturi būti, Dobis turi būti, Dobio nebeturi būti – ir

taip toliau. Po kiek laiko, kiekvienas ima jausti, kas suveiktų filme priešpastatant, kas suveikia knygoje.

BC: Visuose kituose filmuose Hermiona nėra paprasta, dideliais dantimis ir susivėlusiais plaukais mergaitė. Knygoje niekas Hermionos neatpažįsta Kalėdų baliuje, nes ji daili ir gražiai apsirengusi. Ar jūs tam filme paskyrėte laiko?

MN: Manau, Emma Watson yra graži panelė, bet namanau, jog ji yra supermodelio grožio. Ji tiesiog kaip paprastas žmogus tikrovėje. Kai ji nueis į balių, mes ją padarėme gražią ir stilingą, bet vis dar atpažįstamą. Mes tam neskiriame labai daug laiko, bet tai, kaip ji atrodys, labai nustebins Harį su Roniu. Ji atrodo labai sujaudinta, kad ją pakvietė kvidičo herojus Viktoras Krumas. Jis jau suteikia daug spindesio, ir tai labai miela draugystė, netgi jei Ronis yra kankinamas pavydo.

BC: Nors Dursliai neužima didelės knygos dalies, bet man tikrai patinka laiškas su visais ženklais ar ponas Vizlis, su-

griaunantis jų svetainę, prieš patekdamas į židinį. Ar tai yra ir filme? Ir dar girdėjau, kad šiai knygai buvo paskirti du filmai, bet vėliau nuspręsta kurti tik vieną. Kas gero ir kas blogo tame, kad bus vienas filmas?

MN: Man labai gaila, bet Durslių filme nebus iš viso. Man irgi ta scena pasirodė gana juokinga, bet ji nėra būtina tam, kad papasakoti ketvirtosios knygos istoriją, kaip tai buvo pirmose trijose knygose. Taigi, todėl, kad kuriame vieną, o ne du filmus, ir kažko turėjome nerodyti, nusprendėme, kad vienas iš tų dalykų bus Dursliai. Mums dėl to liūdna. O kas tame gero, yra tai, kad Burtų trikovės turnyras ir Voldemorto sąmokslas bus labai įtemptas ir jaudinantis, nes daug smulkiai aprašomų dalykų filme nebus. Tai reiškia, pagrindinė istorija bus labai sklandi, jaudinanti, greitai besivystanti. Žinoma, ko trūksta, tai mažų įdomių detalių, kurioms, kai kuriais atvejais, neturime kambarių. Taigi viskas svyruoja ir sukasi, ką galėčiau jums pasakyti?

Žurnalas APKVAITĖLIS po pusantrų metų darbo nusprendė praplėsti savo akiratį. Nuo šiol jame rasite ne tik straipsnių ir naujienų apie Harį Poterį, tačiau ir įdomių dalykų kitomis temomis. Su Hariu Poteriu nesusijusioms (arba tik truputį susijusioms) temoms įkūrėme naują skyrelį, kuris vadinsis „Skersinis skersgatvis“. Kadangi Skersiniame skersgatvyje visuomet knibžda įvairių įvairiausių žmonių ir gyvūnų, čia galima įsigyti visko – nuo paprastų braškinių ledų iki džiovintų slibino akių, todėl ir pavadiname šį skyrelį būtent taip. Juk čia jūs galėsite rasti viską ir apie viską, ką tik įmanoma parašyti žurnale!

Ištiko bėda? Pakliuvai į tragiškai nemalonią situaciją? Tiesiog nežinai, KĄ DARYTI? Nesijaudink, tai greitai bus išspręsta! Nauja APKVAITĖLIO darbuotoja, patyrusi ir tituluota problemų sprendėja, Bėdų Tetulė (ir ne kitaip!) padės kiekvienam ir atsakys į visus jūsų klausimus! Rašyk jai adresu **bedu.tetule@gmail.com**. Pažadame – NEPASIGAILĖSI!

Kryžia

žodis

Vertikaliai:

1. Kuo prekiauja Vernonas?
2. Parvatės kaukas.
3. Voldemorto gyvatės vardas.
6. Hogvartso poltergeistas.
7. Burtininkų bankas.
8. Kieno vietą šachmatų žaidime užėmė Haris?
9. Į kokią mokyklą būtų ėjęs Haris?
11. Hagrido brolis.
14. Lokharto organizuotas klubas.
17. Drako draugas.
19. Dumbldoro fenikso vardas.
20. Hagrido auginto drakono vardas.
25. Ambridž vardas.
26. Kas traukia Hogvartso karietas?
27. Vizlių namai.
28. Koks profesorius dėsto magijos istoriją?
30. Kokius elfus per pirmąją pamoką pristatė Lokhartas?

Horizontaliai:

4. Mardžės mylimiausias šuo.
5. Antrųjų metų G.G. bendrojo kambario slaptažodis.
9. Išpėja apie blogį. Haris jį gavo nuo Ronio.
10. Šuns saugojusio išminties akmenį vardas.
12. Nimfadora.
13. Ronio mamos vardas.
14. Sportinė šluota visai šeimai.
15. Padaras žmogaus galva, liūto kūnu ir skorpiono uodega.
16. Figūra, kurios vietą šachmatuose užėmė Hermiona.
18. Hohvartso seselė.
21. Kas nešiojo meilės laiškelius?
22. Lokhartas guli kerų ... skyriuje.
23. Kur gyvena Čarlis?
24. Fredžio šluota.
29. ... galiūnas.
31. Šalis, laimėjusi kvidičo čempionatą.

Kas išgelbėjo Harij Poterį?

Iš tikrųjų aštuonmetė mergaitė, o ne vienuolikametis burtininkas išgelbėjo J.K.Rowling nuo gyvenimo iš 70 svarų per savaitę kaip išsiskyrusios vienišos motinos pašalpos. Nigel Newton, Bloomsbury leidyklos pirmininkas, atskleidė, kad pirmosios knygos rankraštį atmetė visi didieji jo varžovai. Ir tik jo atkakli dukra Alice, perskaičiusi pirmąjį skyrių ir reikalavusi daugiau, pagaliau įtikino leidėją, kad jo rankose laimėtoja. Istorija, kurią jis pasakoja retame asmeniniame interviu yra beveik tokia pati neįtikėtina kaip ir Rowling knygoje aprašyti įvykiai. Bloomsbury, originali bendrovė, pavadinta 1920-ųjų Londono literatūrinio sluoksnio vardu, buvo paskutinė galimybė J.K.Rowling išleisti savo knygą. Jos agentas Christopher Little, paskambino Bloomsbury leidyklai ir nusiuntė Newtonui knygos ištrauką. Vietoj to, kad leidėjas ją skaitytų pats, atidavė Alice, kuriai tebuvo aštuoneri metai. „Po valandos ji išėjo iš savo kambario visa tiesiog švytinti, sakydama „Tėti, tai kur kas geriau už visa kita“. Kelis kitus mėnesius ji vis zyzė ir zyzė, norėdama sužinoti kas bus toliau.“

Newtono J.K.Rowling sumokėti 2500 svarų, tapo pačia pelningiausia investicija visoje knygų leidybos istorijoje. Pirmoji knyga gali tapti geriausiai perkama visų laikų novele. „Mums labai pasisekė. Knygas vaikams pradėjome spausdinti tik 1994 metais ir neprašovėme.“ Jis sako „Kiti aštuoni atsisakė J.K.Rowling ir pralošė“

Nežinojimo kas bus toliau veiksnys sukūrė milijoninius knygos pardavimus. Christophet Little 2002 uždirbo beveik 19 milijonų, o Danielis Radcliffe'as, būdamas keturiolikos tapo jauniausiu milijonieriumi pasaulyje, o pati Rowling tapo tiesiog milijardiere. Forbes žurnalas jos turtus įvertino 562 milijonais svarų ir pranešė, kad ji „yra viena iš penkių milijardierių moterų, kurios savo turtus uždirbo pačios“

Po pirmos Poterio knygos Bloomsbury investavo ir į kitų vaikiškų knygų leidybą. Nigel pripažįsta, kad Hario Poterio fenomenas yra vienintelis. Iki šiol nebuvo nieko panašaus.

Ką veikia Oliveris Medis?

“The Sunday Times” išspausdino naują interviu su aktoriumi Seanu Biggerstaffu, kuris vaidino Grifų Gūžtos kvidičo komandos kapitoną Oliverį Medį. Jam buvo paskirtas pagrindinis vaidmuo filme “Cashback”. Laikraštis pažymi, kaip šis vaidmuo yra svarbus Seano tolimesnei karjerai, bet jis dar nepamiršo patirties, įgytos “Hario Poterio” filmuose. “Man patiko HP knygos, ir aš didžiuojuosi galėdamas būti Laimingojo Poterio dalimi”, sako jis. “Aišku, jau pora metų, kaip niekur nesifilmavau, ir žmonės apie tai manęs vis klausinėja. Bet be to aš nebūčiau ten, kur esu dabar finansiškai, taigi tai – tik maža kaina, kurią turiu sumokėti.”

SVEIKAS IŠ ČIA Beprotis, tikras
NEIŠEISI,
PRISIEKIUIII

Išgąsdintas
trečiakursis pasileido
į mišką. Neatsiliko
ir Džeimsas

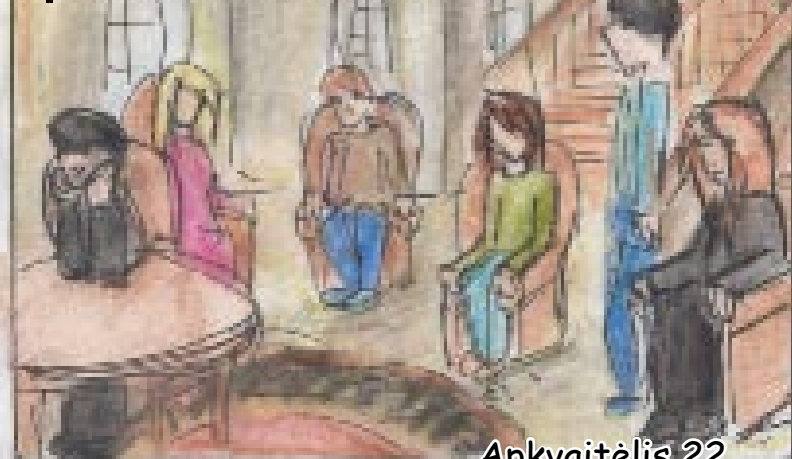
Iš pilies skubėjo įniršusi
profesorė Makgonal

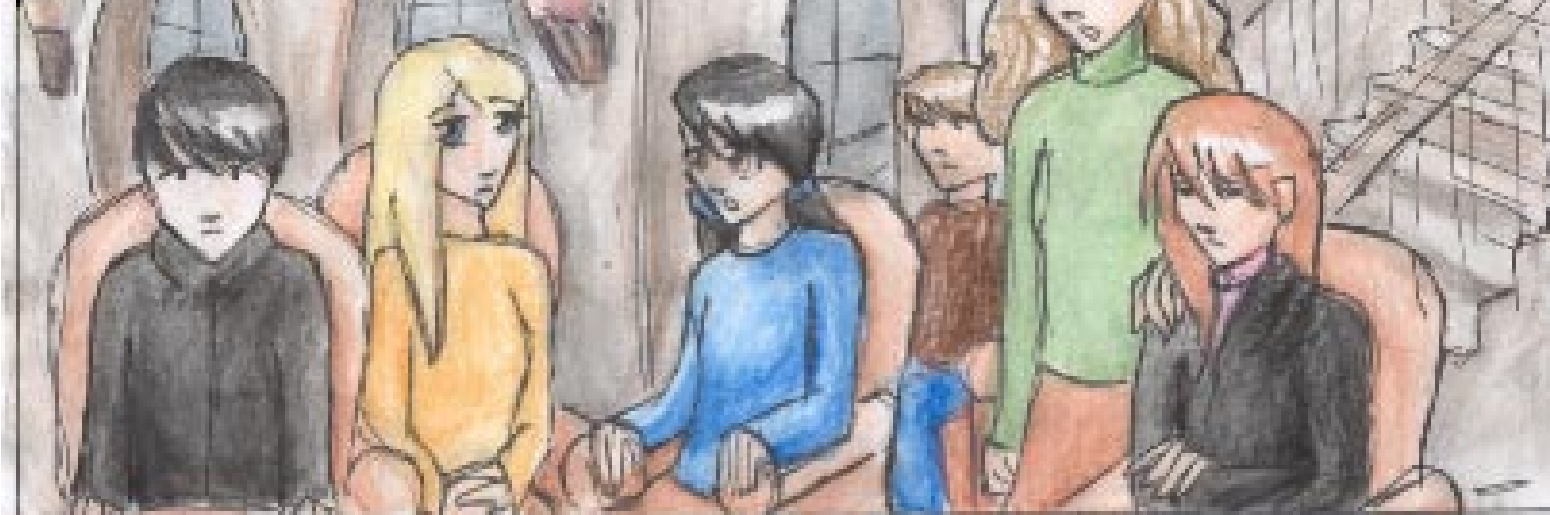
Profesorė tik kerų pagalba
ištempė juos iš miško ir
be jokių kalbų nuvedė pas
direktorių

GG bendrajame kambaryje
vyko laukimas.

Kaikas klausimėjo Lilės, tačiau ji tik tylėjo ir niekam nieko nepasakojo. Sirijus sėdėjo visas išubalęs, veidu sruvo prakaitas.

Po 2 valandų...

Man skirtas bandomasis laikotarpis. Jei per mėnesį iškrėsiu nors menkiausią šunybę, galėsiu krauti lagaminus

Lilė ir Alex nuėjo miegoti

Džeimsas liko sėdėti krėse priešais židinį. Net Sirijus nedrįso jo trukdyti

Kita rytą

Džeimsai,
nejaugi tu nesudėjai
bluosto visą naktį?

Man viskas okei. Viskas
susitvarkys, pamatysi.

Nesijaudink, po to pra-
keikto mėnesio atsiim-
sim su kaupu

Gal einam
papusryčiauti?

Nea

Na, jeigu taip, aš
atnešiu tau valgyti,
gerai?

Labas,
Lile

Kas
mirė?

Liaukis. Juk pati žinai kas
per reikalas

Nekal-
tink ma-
nės ir tu

Tiesa slypi kažkur anapus... (Nr. 2)

Tokio betikslio, bjauraus ir beprasmių įvykio, kaip 09 11 teroristų atakos, tiesiog negali nelydėti gausybė mitų...

Nostradamus pranašystė

In the City of God there will be a great thunder,
Two brothers torn apart by Chaos,
while the fortress endures,
the great leader will succumb,
The third big war will begin when the big city is burning
Nostradamus, 1654

Vertimas

Bus didis griaustinis Dievo Mieste,
Du brolius atskirs Chaosas,
Kai tvirtovė atlaikys,
Didis lyderis sukniubs,
Degant dideliui miestui, prasidės trečias didysis karas
Nostradamus, 1654

Ši Nostradamus pranašystė klajojo po interneto platybes. Vėl, atrodo, viskas daugiau ar mažiau sutampa. Tiesa, čia bokštai jau konkrečiai nėra minimi, tačiau „two steel birds will fall from the sky on the Metropolis“ (du plieno paukščiai kris iš dangaus ant Metropolio), „at forty-five degrees latitude“ (45° platumoje) praktiškai nepalieka abejonių: kalbama apie New York'o katastrofą. Viskas neįtikėtina sutampa. Daugybė žmonių tuo patikėjo, eilės buvo aptarinėjamos ne viename internetiniame diskusijų forume.

Kaip yra iš tiesų?

New York miestas yra apytiksliai 40° platumoje. Ne 45°.

Plienas buvo pradėtas naudoti maždaug 200 metų po Nostradamus mirties.

Šio eilėraščio struktūra yra visai kitokia, nei tikrųjų Nostradamus pranašysčių.

Šis eilėraštis yra perdarytas iš tikrųjų Nostradamus eilių, tačiau, kaip matom, labai aplaidžiai ir nerūpestingai.

Iškart po rugsėjo 11-tos teroristų atakų, internete ir laikraščiuose pasirodė šios Nostradamus eilės pranašaujančios Pasaulio Prekybos Centro (toliau – PPC) sunaikinimą, ataką prieš Pentagoną ir trečią pasaulinį karą. Net ir labai skeptiškai į Nostradamus pranašystes žiūrintiems žmonėms, pastaroji pranašystė gali pasirodyti gan įtikinama. „Didį griaustinį“, „Dievo miestą“, „tvirtovę“, „didį lyderį“ galima interpretuoti labai įvairiai, tačiau „trečias didysis karas“ yra beveik akivaizdi nuoroda į Trečią Pasaulinį karą (kuris, beje, nekilo). Tačiau bandant taikyti pranašystę rugsėjo 11-tos įvykiams, viskas sutampa tiesiog neįtikėtina ir be jokiu „pritempimų“. Taigi, kaip po kelių dienų nuo įvykio rašė Kauno Diena, Nostradamus pranašysčių knygų pirkimas neįtikėtinai padidėjo. Žmonės puolė į knygynus, ieškodami minėtų eilių.

Ir čia jų laukė didelis nusivylimas. Nostradamus pranašysčių rinkiniuose tokios pranašystės nebuvo. Nostradamus niekada nėra parašęs nieko panašaus.

Labiau pasidomėjusiems Nostradamu, tas tikriausiai buvo aišku iš karto: Nostradamus mirė 1566 metais, o ši „pranašystė“ „datuojama“ 1654 m.

Iš tikrųjų eilėraščių 1990 metais (!) parašė Brock Universiteto (Kanada) studentas Neil Marshall. Ironiška, bet jis jį sukūrė, norėdamas parodyti, kaip abstrakčios pranašystės gali būti taikomos beveik bet kuriam rimtesniam istoriniam įvykiui.

Nostradamus pranašystė (Ir vėl? Taip)

Two steel birds will fall from the sky on the Metropolis.
The sky will burn at forty-five degrees latitude.
Fire approaches the great new city.
Immediately a huge, scattered flame leaps up.
Within months, rivers will flow with blood.
The undead will roam the earth for little time

Sutapimai

Teroristų atakas lydėjo gandai apie neįtikėtinus sutapimus. Štai keli:

Data 9/11 $9 + 1 + 1 = 11$

Rugsėjo 11 yra 254-oji metų diena. $2 + 5 + 4 = 11$

Po Rugsėjo 11 iki metų galo yra likę 111 dienų.

Irako / Irano teritorijos kodas yra 119. $1 + 1 + 9$ vėl 11.

Bokštai Dvyniai – vėl aliuzija į 11

Pirmasis į bokštą įsirežęs lėktuvas buvo Flight 11

New York valstija – 11-oji prie US prisijungusi valstija.

New York City – 11 raidžių

Afghanistan – 11 raidžių

The Pentagon – 11 raidžių

Ramzi Yousef – 11 raidžių

Flight 77 keleivių ir įgulos skaičius – $65, 6 + 5 = 11$

Ir t.t., bet ne visi sutapimai buvo sutapimai..:

Osama bin Laden – 13 raidžių

World Trade Center – 16 raidžių

Al-Qaeda – 7 raidės

The United States – 15 raidžių

(The) Taliban – 7 arba 10 raidžių

Be to, net ir tuose „sutapimuose“ yra klaidų ir išsigalvojimų.

Irano kodas – 98 (skaitmenų suma – 10)

Irako kodas – 964 (suma 19)

Flight 77 keleiviai + įgula buvo 64 žmonės. (suma 10)

NSO, Dievas, Šėtonas...

Rugsėjo 11-sios teroristų atakų nuotraukose įžiūrima viskas, pradedant NSO ir baigiant dievu/šėtonu. Nuotraukoje matome „NSO“, nors greičiausiai tai tėra dulkė ant objektyvo.

Šriftai ir ženklai

Tipiškas laiško, siuntinėjamo po interneto konferencijas, turinys:

If you have MS Word, type in capital letters Q33 NY (the flight number of one of the airplanes that crashed into the WTC).

Then, change font size to 26 and change the font to Wingdings of what you just typed.

Vertimas:

Jei turi MS Word, parašyk didžiosiomis raidėmis Q33 NY (vieno iš lėktuvų, įsirežusių į PPC, reiso numeris). Tada, pakeisk šrifto dydį į 26, o patį šriftą – į Wingdings.

Gaunama tai:

Kai kuriose versijose rašoma, kad tai yra ne reiso, o lėktuvo identifikacinis numeris. Šiaip ar taip, tai yra netiesa, nes:

- Užgrobtų lėktuvų reisų numeriai buvo AA11, AA77, UA93 ir UA175.
- Visų Jungtinių Valstijų civilinių lėktuvų identifikacijos numeriai prasideda N raide. Jokių išimčių.

Kiekvienas žodis yra bereikšmis tol, kol jam nepriskiriame norimos reikšmės, kiekvienas daiktas yra bevardis kol jam nesuteikiame vardo, kiekviena pranašystė yra tik tariama pranašystė kol ji neišsipildo. Todėl tikėti jomis ar ne spręsti lieka jums...

Šiose nuotraukose, dūmuose, „matomi“ dievo, šėtono ar šiaip kokio demono veidai. Nors nežinia, gal jūs ten matot ką nors kitą, viskas priklauso nuo interpretacijų. Žmogus nesąmoningai visur ieško kokių nors kontūrų... juk net ir debesyse galima įžiūrėti veidus ir kitas figūras.

Kitame numeryje:
“25-as kadras” –
realybė ar mitas?

DVASIOS

Pasaulyje yra daug tikinčių, kad šalia mūsų gyvena kažkas ko mes paprastai nematome, bet kartais galime pajusti, išgirsti ar net užuosti... Tai vaiduokliai, bildukai, naminukai, kaukai, kipšai, aitvarai, laumės ir kiti abejones savo egzistavimu keliantys padarai.

Dažnai dvasias siejame su pomirtiniu pasauliu- žmonėmis kurie jau atgyveno savo gyvenimą Žemėje, bet negalėdami patekti nei į dangų, nei į pragarą, klajoja gyvųjų pasaulyje nerasdami sau vietos. Viską trokštantys išbandyti vaikai, o dažniausiai paaugliai, prisigalvoja daugybes būrimų ir mėgina gauti atsakymą į rūpimą klausimą būtent kviesdami dvasias ir neva su jomis kalbėdamiesi. Tai daugu-

mai sukelia juoką, bet dažnai girdime kalbų, jog iškviestos dvasios ne visuomet noriai išeina. Niekas negali tiksliai pasakyti ar vaikų būrimai tikrai iškviečia dvasias ir ar jos tikrai tokios niekšėlės vaidenasi neduodamos ramybės. Bet juk pasaulyje yra daugybės legendų ir mitų kuriuos žmonės priima ir suvokia labai paprastai, kad ir per tas pačias Kūčias. Lietuviams priimtina prieš ruošiant Kūčių stalą ant jo padėti saujelę šieno ir užkloti balta, švaria staltiese. Pavalgius palikti švarią lėkštę kad naktį, žmonėms miegant ir laukiant Kalėdų, galėtų atklajoti dūšios ir pasivaišinti maistu. Tai turbūt tėra graži pasaka, bet lietuviai jai nėra abejingi.

Pasaulyje, o taip pat ir Lietuvoje,

dažnai kalbama ir užsimenama kaip galima išsikviesti antgamtinės būtybės ir su jomis palaikyti ryšį. Ko gero visi yra girdėję apie Pikų damą, Juodąją našlę, pikąją nykštuką, galimus pokalbius su mirusiais žmonėmis naudojantis magnetofonu ir dar daugybę kitų istorijų apie bildukų išdaigas ar siaubingus įvykius kokio nors mėnesio penktadienį, trylikimą dieną. Kiekvienam duodama pasirinkti tikėti tuo ar ne. Bet dauguma pasakojimų kurie skamba taip tikroviškai ir bauginančiai kartais verčia susimastyti...

Paskaitykite keletą istorijų, kurios nutiko ne ką vyresniems negu jūs, manau tai tikrai įdomu.

„Viskas prasidėjo, kai atsikraustėm į naują būtą. Pirmą kartą turėjau savo kambarį. Viskas prasidėjo pačią pirmą naktį. Visuomet girdėdavau keistus garsus pradedant indų dužimu ir baigiant tuo, kad kažkas mane vis kalbino. Aš žinau, kad tai skamba kvailai ar net juokingai, bet taip buvo. Pirmus metus aš galvojau, kad man vaidenasi, nes tiesą pasakius tokiais dalykais netikėjau, bet viena diena su drauge nusprendėme įsiaiškinti kas čia vyksta. Ar tai tikra, ar man reikia psichologo pagalbos. Mes atlikom spiritizmo seansą, kurio metu mano netikinti dvasiomis drauge patikėjo, kad jos egzistuoja. Per tą seansą įsiaiškinau, kad man nesivaidena, kad jos tikros. Visos šios istorijos kulminacija kai vieną iš jų pamačiau. Tai įvyko diena: parėjau iš draugės namo (namuose buvo tik mano brolis), buvo koridoriui išjungta šviesa, kampe pastebėjau šešėli. Galvojau kad mano jaunesnysis brolis nori mane išgąsdinti. Greit įjungiau šviesą ir šokau prie to kampo kur galvojau kad yra mano brolis. Prišokusi pajutau šaltį ir tai ką pamačiau neįmanoma jokiais žodžiais paaiškinti. Galiu tik pasakyti, kad mačiau tos dvasios galias akis ir keistą šypseną veide. Tada ji kaip dūmas išgaravo. Nuo tos dienos aš dažnai ją matau. O dabar jums spręsti ar patikėsite tuo ar ne?“ - pasakoji Viktorija.

Daugybė pasakojimų, daugybė nuomonių ir daugybė teiginių, bet tikėti viskuo kas sakoma ir kas rašoma – tik mūsų pasirinkimas.

„Tai nutiko labai seniai, kai aš buvau dar labai maža. Mano mama prisikvietė dvasių. Tada buvo galima sakyti madinga spiritizmas. Iš draugių sužinojusi kaip reikia nusipiešti ant lapo brėžinį ir kaip reikia burti. Iš pradžių buvo įdomu, tu klausai ir tau atsako į tavo klausimus, tačiau taip buvo neilgai. Po kiek laiko ji nustojo burti, tada kambaryje pradėjo vaidintis, savaime atsidarinėti durys, dingti daiktai, per miegus girdėtis šnibždesiai ir t.t. Iš pradžių ji nekreipė dėmesio, tačiau kai viena vakarą pas ją nakvojo draugė, prasidėjo dar baisesni dalykai. Iš pradžių atsidarė iš niekur nieko durys, mama jas uždarė ir prispaudė jas šlepete, kad daugiau neatsidarytu, tačiau jos vis tiek atsidarė ir nustūmė tvirtai įspraustą šlepetę ir net užraitė kilimą. Na, kad taip atsidarytu durys reikia didelio skersvėjo, o tada jo tikrai nebuvo. Tada ji pajuto, kad kažkas butu perlipęs per ją. Ji išsigando tačiau nekėlė draugės nes pagalvojo kad jau jai „stogas važiuoja“. Tada jos draugė paklausė ar ji nemiega, na ji atsakė kad ne. Tada drauge pasakė kad kažkas ją už rankos traukia iš lovos, ir kad šiame kambaryje, ne tik vaidenasi, bet ir kažkas dar yra. Nuo to karto mama pradėjo pasakoti tai draugams ir klausinėti kaip išvaryti dvasias iš namu. Tada ji perskaitė žurnale ekstrasenso interviu kaip išvaryti piktąsias dvasias. Na ką ji viską taip ir padarė kaip buvo parašyta ir virš kambario durų įsmeigė dvi sukryžiuotas adatas, kad nebesugrįžtų ir kad daugiau nebeprieitu nauju dvasiu ar bilduku į tą kambarį. Ir tenai daugiau nebesivaidena, tačiau po mėnesio kai visa tai įvyko ji vėl susidūrė su ta pačia dvasia tačiau ne tam kambaryje kur buvo ją išsikvietusi. Ji nakvojo pas seserį bute. Ji miegojo tačiau sapnas buvo labai tikroviškas. Ji sapne matė tą patį kambarį kuriame ji miegojo, į jį įėjo ta dvasia kuria ji išsikvietė ir pradėjo su ja kalbėti, ji gulėjo lovoje ir negalėjo pajudėti, ji buvo lyg transo būsenoje. Dvasia prašė, kad ji pažadėtų kažką, tačiau pabudusi ji nebeprisiminė ką pažadėjo. Tame kambaryje buvo eglutė, na kalėdinė su žaisliukais ir t.t. Kai ji pažadėjo dvasia atsitraukdama nuo jos užkliudė eglutę, mama prabudusi pažvelgė į eglutę, o eglutės žaisliukai siūbavo lyg butu sujudinti. Tuo įsitikino ir mamos sesuo, nes pati matė kad nuo lovos toli stovinčio eglutės žaisliukai iš niekur nieko sujudėjo lyg butu kas užkliudęs eglutę. Tai va spėkit jūs ar verta dėl kvailo smalsumo prisivirti tiek košės?“ - pasakojo neprisistačiusi mergina.

KELIONMIČIU

* puodysne *

Julija

PRISIMINIMAI IŠ KELIONĖS Į VOKIETIJĄ BEI ŠVEICARIJĄ

Pirmadienis, liepos 4d.

Pirmadienio rytė išvykome prie Bodeno ežero. Kelias ėjo aplink kalnus, todėl keliaudami pasigrožėjome puikiais vaizdais. Pirmiausiai atvykome į nedidelį miestą prie Bodeno ežero - Meersburgą, kuris sužavėjo savo viduramžiškomis gatvelėmis ir pilimi, statytoje būtent viduramžiais. Užkilę gražia gatvele ant kalno, apsilankėme rūmuose, kuriuose gyvendavo vyskupai. Čia apžiūrėjome ne tik pačius rūmus, vyskupo, svečių kambarius, bet ir puikaus dailininko Friedenreich Hundertwasser parodą. Šio dailininko paveikslai iš tiesų labai įsiminė savo spalvingumu ir nuotaika. Labai įdomu buvo ir tai, kad kiekvieno rūmų kambario lubos buvo išpuoštos tam tikrais simboliais, reiškiančiais, pavyzdžiui, metų laikus, kaimo gyventojų buitį ar menus. Didelį įspūdį paliko Bodeno ežeras. Nors matėme tik mažą jo dalį, jis vis tiek atrodė milžiniškas.

Iš Meersburgo Bodeno ežeru keltu persikėlėme į Konstancą, miestą, kurio maža dalis priklauso ir Šveicarijai. Konstancė 1414-1418m. vyko svarbus suvažiavimas, kurio metu katalikų Bažnyčia išsirinko vieną popiežių. Mes, žinoma, apsilankėme Konstanco katedroje, kurioje ir vyko šis suvažiavimas. Pats miestas visiems labai patiko, nors buvome jame ir neilgai, tačiau pamatėme, koks gražus yra Konstanco senamiestis, katedra ir Rotušės aikštė.

Tikrai daug žmonių mėgsta keliauti. Manau, kad per vasarą mūsų skaitytojai tikrai daug kur pabuvojo ar pabuvos - tiek užsienyje, tiek įdomiuose Lietuvos kampeliuose.

Todėl mes, APKVAITĖLIO komanda, kviečiame jus pasidalinti savo įspūdžiais ir vaizdais iš kelionių. Parašyk ir tu - kur buvai, ką matei, ar patiko?

Lauksime adresu lija@tik.lt

Kitas mūsų tikslas buvo Reichenau sala Bodeno ežere. Deja, mums nelabai pasisekė, nes kaip tik tuomet pradėjo stipriai lyti. Taigi šioje saloje pamatėme viską tik pro langą. Vis dėlto lietus nesutrukdė trumpam užbėgti į salos bažnyčią. Ji mums buvo itin įdomi, nes romantinio stiliaus bažnyčių Lietuvoje nepamatysi.

Važiuodami pamatyti Reino krioklių mes trumpam užsukome ir į mažą Šveicarijos miestelį Stein am Rhein, kuris labai nustebino savo namais. Beveik visi jie buvo išpuošti įdomiomis freskomis. Šis miestelis mums pasirodė ypatingai jausus.

Bodeno ežeras pro rūmų langą

Šveicarijos miestelis Stein am Rhein

Vienas dailininko F.Hundertwasser darbų

Galiausiai privažiavome Reino krioklius. Iš tikrųjų šie vaizdai buvo ypač puikūs, juk Lietuvoje nieko panašaus mes neturime. Labiausiai patiko tai, kad buvo galima nusileisti visiškai prie pat krioklių, taip arti, kad net atrodė, jog krioklys tuoj užvirs ant tavęs!

Ši diena visiems ypač patiko ir paliko didelį įspūdį, iš tikrųjų labai norėtusi dar kadanors sugrįžti ir vėl pasigrožėti tais puikiais miesteliais ir kriokliais.

Konstanco katedra

Krioklys

Jeigu kam nors įdomu būtų gauti daugiau informacijos ar nuotraukų apie keliones iš šio numerio ir ateityje, rašykite tuo pačiu adresu lija@tik.lt

**LAUKSIME JŪSŲ ĮSPŪDŽIŲ!
BŪKITE AKTYVŪS! Juk be jūsų nebūtų ir APKVAITĖLIO!**

APKVAITĖLIO klubas

Saulėtą ir karštą birželio 21-osios dieną įvyko neįtikėtinas istorinis įvykis, kurį APKVAITĖLIO klubo nariai minės dar ilgai ir tikrai nenuobodžiai.

Vilniuje, prie Mickevičiaus paminklo, šalia Bernardinų bažnyčios, ėmė rinktis žmogeliai. Aplinkui šmirinėjo krūvos turistų, todėl lietuvių jaunimas čia atrodė gana įdomiai. Ypač kai apsėdo Mickevičiaus paminklą, gal kiek, bet visai nedaug, trukdydamas užsieniečiams prie jo įsiamžinti. Na, bet juk ne tame esmė! Svarbiausia ir įdomiausia buvo tai, kad pagaliau išvydome vieni kitus. Netikėta buvo staiga išvysti tuos, kuriuos pažinojome tik pagal niką ir avatarą. Susirinko mūsų vienuolika. Vienas vaikiną ir dešimt blondinių ir neblondinių panelių (*plaukų spalva paminėta ne šiaip sau - skaityti toliau!*). Visi kartu, dar nedrąsūs (*o gal vis tik per drąsūs...*) ir ką tik susipažinę, patraukėme į Sereikiškių parką. Čia susiradome puikią mums mielą vietelę ant žolytės ir pasitiesėme vieną nedidelį dekį (*susimąstau, o kaip lietuviškai pasakyti? Aha, paklotą, o gal kilimėlį...*) ir vieną visai nedidelį rankšluostėlį - mūsų stalą. Aišku, tada ant stalo sukrovėme visas vaišes, kurių buvo tiek daug, kad net išsigandome, jog tikrai tokios galybės neįveiksime.

Na, ir pagaliau prasidėjo pats smagumas. Greitai įsibendravome ir kartu prisijuokėme iš visokiausių nesąmonių. Šiek tiek pakalbėjome ir apie Harį Poterį bei Apkvaitėlį, kas, suprantama, yra tiesiog mūsų, HP fanų, pareiga. Šiek tiek ir padirbėjome klubo labui - sukūrėme klubiečių priesaiką, po kuria visi, dalyvavę meete, pasirašė. Be to, vienai mūsų narei, Vaitoklei Mirtai, buvo atlikta sudėtinga operacija - tatuiruotės, rodančios meilę klubui, padarymas.

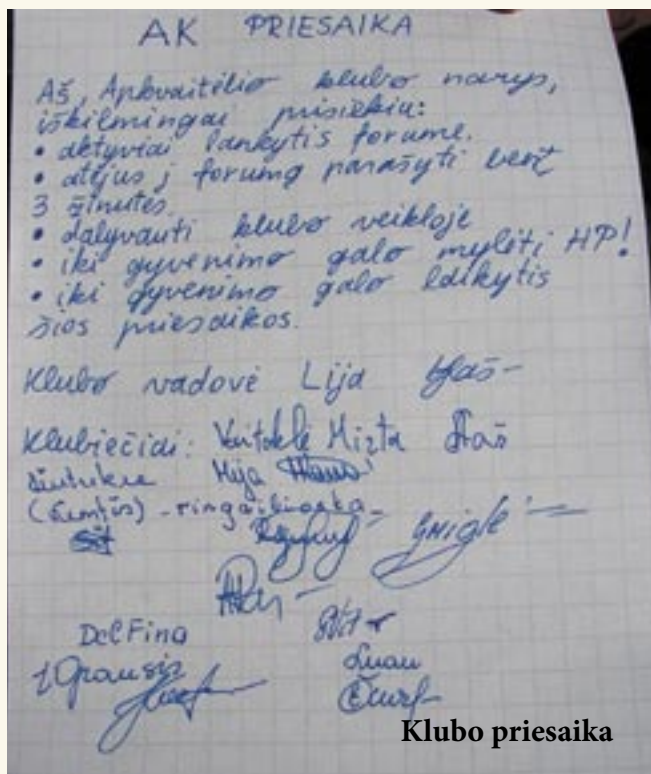
Sveiki sveikučiai sveikutėliai! Atėjo vasara ir... klubas pagaliau susiruošė MEET'ui! Taigi, kaip jame sekėsi ir ką gero nuveikėme dabar ir sužinosite!

Vaitokles Mirtos ranka

1. Tikroji meile klubui
2. Vaišės prasideda

Deja, kai kuriems klubiečiams teko gana greitai grįžti namo. Žinoma, likusi kompanija irgi prisismagino. Šiek tiek pažaidėme kortomis, bev-algydami Bonpari saldinius ir, žinoma, sviesto skonio „barankas“ (*šis pavadinimas įstrigo visam gyvenimui!*). Vėliau net ėmėme žaisti žaidimėlį „Stuku Stuku“, o mūsų žaidimo centras buvo šaunieji Guručiai (*tai tokie sausainėliai, ant kurių, beje, krovėme rankas ir žaisdami Asilą, kuriuos buvome paskyrę vežti dovanų vienam neatvykusiam klubiečiui, kurio vardo neminėsime*), kuriuos miglash, kai jau buvo atėjęs laikas bėgti, kažkur išsinešė. Atimti buvo sunku. Ak, ir dar! Dėl plaukų spalvos. Taigi, turėjome dvi nuo šiol garsias klubo blondines (*ir dar nemažai negarsių*), kurių gyvenimo tikslas buvo susirinkti visas šiukšles. Kai tik atsirasdavo kokia šiukšlytė, abi imdavo šaukti: „Man! Man!“.

Mūsų blondinės pešasi dėl šiukšlių

Visai kaip žuvėdros iš „Žuviuko Nemo“, jei tokias dar pamenate. Vienu žodžiu už tą puikų šiukšlių troškimą miglash gavo Oskarą bei Auksinį gaublį. Dėl šių apdovanojimų blondinės vėl gi susipešė. O mes visi šauniai prisižvengėm, žiūrėdami šį nuostabų nepakartojamą šou. Kai baigėme valgyti ir kvailioti, atėjo laikas tvarkytis. Apsitvarkėm apsitvarkėm, bet kad liko daug guručių ir vaflių. O niekas nebenorėjo... Ir mūsų puikusias narys tOpausis, kuris, beje, atvyko net iš Kėdainių, bandė iškišti vaflius vienai parke ant suoliuko ramiai skaitančiai merginai. Čia, patikėkit, juoko irgi buvo. Aišku, daugiau mums, nei tOpausiui. Mergina vaflių neėmė, kad ir kaip buvo prašoma, todėl galų gale jie kažkur dingo... (čia mistika, supraskit) Na, maždaug taip viskas ir vyko. Tik iš to, žinoma, bus sunku suprasti, kaip mes smagiai praleidome laiką, todėl siūlau pasižiūrėti ir nuotraukytes. Tikiuosi, kad į kitą meetą susirinks žymiai daugiau žmonių! Ir - reklama: **aktyviai bendraukite ir dalyvaukite mūsų forume <http://ak.tik.lt> !**

KVIDIČAS AMŽIŲ BĖGYJE

Vieną žodžiu, atsitiko taip, kad aš gavau iš interneto knygą „Kvidičas amžių bėgyje“. Žinoma, ne lietuviškai, o angliškai bei vokiškai. Variantą vokiškai aš atsispausdinau ir nusprendžiau skaityti, tačiau galiausiai kilo geresnė mintis - kodėl man to, ką skaitau, neišvertus? Taigi pradėjau versti. Aišku, tai buvo tikrai sunku, todėl išverčiau tik pačią pačią pradžią, o kadangi žinau, kad daug mūsų skaitytojų moka užsienio kalbas, nusprendžiau paprašyti jūsų pagalbos. **Taigi, jei moki bet kurią užsienio kalbą (taip tikrų ir rusų, ispanų kalbos), ateik į pagalbą! Visi drauge mes galim išversti visą knygą! Rašyk e-meilu lija@tik.lt ir tapk vienu iš knygos vertėju!** O dabar jūsų dėmesiui tai, ką išverčiau. Čia taip pat yra ir turinys, todėl siūlau išsirinkti jums įdomiausią skyrių ir būtent jį išversti. Ačiū!

Hogvartso bibliotekos nuosavybė	
Skaitytojo pavardė	Grąžinimo data
O. Medis	Balandžio 9d.
B. Danstonas	Gegužės 16d.
M. Flintas	Birželio 22d.
S. Digoris	Liepos 3d.
A. Džonson	Liepos 19d.
E. Makmilanas	Rugpjūčio 12d.
T. Batas	Rugpjūčio 21d.
G. Foseitas	Rugsėjo 16d.
K. Bandis	Spalio 10d.
K. Varpelis	Spalio 19d.
C. Voringtonas	Lapkričio 13d.
J. Dornis	Gruodžio 6d.
T. Notas	Sausio 22d.
S. Kaperis	Sausio 31d.
M. Bulstrodas	Vasario 6d.
F. Vizlis	Vasario 15d.
H. Įkyrėlė	Kovo 2d.
H. Poteris	Kovo 11d.
Ispėjimas: Kas šią knygą sutrins, suplėšys, sudraskys, sulankstys, aplankstys, subjauros, suluošins, suteps, išsteplios, išmes, numes arba kitais metodais sugadins, netinkamai ir nepagarbiai pasielgs su šia knyga, žinokite, kad aš pasistengsiu, jog pasekmės būtų labai siaubingos.	
Irma Pensė, Hogvartso bibliotekininkė	

Atsiliepimai apie knygą „KVIDIČAS AMŽIŲ BĖGYJE“

„Kenilvorfis Vispas atliko nepaprastai išsamų tyrimo darbą iš autentiško žinių lobyno bei iškėlė aikštėn iki šiol nežinotą informaciją apie burtininkų sportą. Žavi literatūra.“

Batilda Maišinė, *Magijos istorijos* autorė

„Vispui pasisekė parašyti nepaprastai smagią knygą. Kvidičo fanai ją neabejotinai įvertins kaip puikių žinių suteikiančią ir įdomią knygą.“

Knygos *Kuri šluota?* Leidėjas

„Autoritetingo darbo rezultatas ir kvidičo istorija. Ypač rekomenduotinas kūrinys.“

Brutas Skrimgeras, *Atmušėjų* elementoriaus autorius

„Ponas Vispas yra tikrai daug žadantis talentas. Jei jis ir toliau taip rašys, greitu laiku galės su manimi dalyvauti fotosesijoje!“

Gilderojus Lokhartas, knygos *Aš stebukladarys* autorius

„Lažinuosi, kad ši knyga taps bestseleriu. Norite statyti?“

Liudvikas Maišinis, nacionalinės Anglijos rinktinės ir Vimburno vapsvų atmušėjas

„Esu skaičiusi ir blogesnių knygų.“

Rita Nepasėda, *Magijos žinios*

APIE AUTORIŲ

Kenilvorfis Vispas yra puikus kvidičo specialistas (ir, kaip jis sako, fanatikas). Jis yra parašęs daugybę knygų apie kvidičą, tarp jų Vigtauno keliautojų stebuklas, Jis skrenda kaip beprotis („pavojingojo” Dajaus Levelino biografija), ir Muštukų mušimas: Gynybos strategija kvidiče. Kenilvorfis Vispas gyvena tarp Notinghamšyro ir ten, „kur šią savaitę žaidžia Vigtauno keliautojai”. Jo hobis yra vegetariška virtuvė bei senų šluotų kolekcionavimas.

TURINYS

Apie autorių	5
Pratarmė	7
1. Skraidančių šluotų tobulėjimas	11
2. Viduramžiškas šluotų žaidimas	14
3. Kvyrdičo maršo žaidimas	18
4. Kaip į kvidičą atėjo aukso šmaukštas	22
5. Antižiobariška apsauga	28
6. Kvidičo kelionė nuo keturioliktojo amžiaus	31
Žaidimo laukas	31
Kamuoliai	34
Žaidėjai	37
Taisyklės	41
Teisėjai	45
7. Airijos ir Britanijos kvidičo komandos	47
8. Pasaulinis kvidičo išplitimas	55
9. Sportinių šluotų tobulėjimas	65
10. Kvidičas šiandien	70

Žaidžiama TAVES!

Žaidžiama TAVES!

ak.tik.lt

Meilės magija

Išsirink vieną iš dešimties tau atrodanti svarbiausią klausimą. Paimk lapą popieriaus ir ant jo užsimerkęs/usi ir galvodamas/a apie savo simpatiją, nupiešk tris eilutes pagaliukų. Dabar suskaičiuok kiek pagaliukų yra iš viso ir tas skaičius atsakys į tavo klausimą. Jei skaičių gavai dviženklį, skaitmenis sudėk atskirai (pvz.: 13=1+3=4).

KLAUSIMAI:

1. Ar aš jai/jam patinku?
2. Ar ji/jis mane myli?
3. Ar aš jai/jam iš viso egzistuoju?
4. Ar kada nors būsime pora?
5. Ar mes skirti vienas kitam?
6. Ar aš jai/jam gražus/i?
7. Kas manęs laukia ateityje?
8. Ar ji/jis yra ištikimas?
9. Ar būsiu su ja/juo laimingas/a?
10. Ar ilgai būsime kartu?

1

1. Deja, ne...
2. Žinoma!
3. Ne, ji/jis tavęs nepažįsta.
4. Aišku, ir greit.
5. Tai nuspręs tik laikas
6. Tu jai/jam esi simpatiškas/a.
7. Draugystė su ja/juo
8. Ne, jai/jam patinka kitas/a
9. Taip!!!
10. Tai priklauso tik nuo tavęs!

2

1. Taip, o argi nesimato?
2. Taip, net labai.
3. Ji/jis tavęs dar nepastebėjo.
4. Deja, turbūt ne...
5. Jūsų pomėgiai visai skiriasi.
6. Taip, tu jai/jam dieviškai gražus/grazi.
7. Pasimatymas su ja/juo.
8. Taip, tu jai/jam labai patinki
9. Jūsų laimę temdys nesutarimai.
10. Ilgai...

3

1. Net labai!
2. Ne, tu jai/jam neegzistuoji.
3. Taip, ji/jis tave jau seniai stebi.
4. Bent jau ji/jis tau to pasiūlyti neišdrįs.
5. Žinoma!!!
6. Ne, ji/jis tavęs nelaiko gražiu/ia.
7. Meilės laiškutis
8. Ne, ji/jis visuomet dairosi į kitus/as.
9. Dar nežinia...
10. Na, ne visai, jus kažkas išskirs.

4

1. Koks čia patikimas? Ji/jis tave myli!
2. Ji/jis dėl tavęs „pakvaišusi/ęs“.
3. Ne, ji/jis stebi tavo draugą/ę.
4. Taip, ir net labai šauni!
5. Dar klausai? AIŠKU!
6. Be abejonės!!!
7. Nesutarimai ir kivirčiai.
8. Žinoma, juk tu jai/jam esi viskas!
9. Jūs būsit „devintame danguje“.
10. Tai nuspręsit abu kartu.

5

1. Nelabai...
2. Na, deja, ne...
3. Ji/jis tave jau pastebėjo, bet tyli.
4. Dar nežinia...Gal?!
5. O kaip gi kitaip? Aišku...
6. Tu jai/jam esi tikra SVAJONĖ!
7. Deja, nebūsit kartu.
8. Esi jai/jam vienintelis/ė.
9. Jus bandys kažkas išskirti.
10. Ji/jis tave paliks dėl kito/os.

6

1. Aišku!!! LABAI!
2. Ne, tu jai/jam tik patinki.
3. Deja, deja...NE...
4. Žinoma, ir net ideali!
5. Be abejonių!
6. Truputėlį...
7. Kol kas nieko gero.
8. Be komentarų!
9. Ne... Jūs nuolatos pyksitės.
10. Deja, išsiskirsite... Ir greit!

7

1. Deja, deja...Nelabai.
2. Gal...Tai įrodys vėliau.
3. Taip!!! Taip!!! Taip!!!
4. Deja, ne... NIEKADA!
5. Ne, nes jūsų pomėgiai visai skirtingi.
6. O kaip gi?! LABAI...
7. Jos/jo prisipažinimas meilėje.
8. Taip, juk tave myli.
9. Ir net labai...Juk jūs – ideali pora.
10. Žinoma...

8

1. Žinoma. O negi nežinai?!
2. Na, tai tikrai ne MEILĖ!
3. O ką reiškia tie žvilgsniai?
4. Ne, nes ji/jis nedrąsus...
5. Žinoma!!! Kaip du vandens lašai.
6. Na, ne visai. Gal simpatiškas/a.
7. Na, kol kas nieko gero...
8. Ne...Jai/jam rūpi kitas/a.
9. Žinoma, juk jūs abu mylit kits kitą...
10. Ne, nes jus išskirs barniai.

9

1. Taip!!!Labai!
2. Myli, o negi nesimato?!
3. O kaip gi. Žinoma.
4. Taip, ir greit...
5. Ne, nes jūs visai skirtingi...
6. Na, ne visai...Gal...Truputį.
7. Gera žinia apie jį!!!
8. Ne, nes jam patinka kitos.
9. Taip, būsit kartu labai laimingi.
10. Žinoma, ir net LABAI ilgai...

DĖMESIO!

**Jei nenori nieko iš anksto sužinoti
apie šeštąją knygą, toliau
neskaityk!**

TIKRAI GALI DĖL TO PASIGAILĖTI!

Redakcija už tavo savijautą visa tai perskaičius neatsako!

Ruthy

Ką tik pabaigiau skaityti knygą ir OHO... Negalėjau padėti jos į lentyną! Haris įsimyli, bet jis negali būti laimingas, Smirdžius atrodo keistas ir periodiškai kažkur pradingsta, Sneipas parodo savo tikrąsias spalvas, daug liūdnų įvykių... Ir kas yra Negrynakraujis princas? Jūs nustebsite! Puikais skaitymo!

Draig

Nusipirkau ją vakar ir pradėjau skaityti 12val., baigiau 10val. vakaro. Tiesiog negalėjau atsitraukti nuo jos! Dėl įsimylėjimo. Man buvo šokas, negalėjau patikėti, kad ji taip pasielgė! Buvo labai liūdna.

RavenclawQueen

Man LABAI nepatiko!! Bet tik todėl, kad aš verkiau visą laiką skaitydama knygą! Tai buvo siaubinga. Tikrai tragiška. Niekas nevyko gerai! Na, išskyrus Harį ir Džinę. Jei rimtai, aš kurį laiką negalėsiu keltis iš lovos. Aš nekenčiu SEVERO SNEIPO! Jis yra tikras šlykštus NEGRYNAKRAUJIS IŠDAVIKAS!

Katy

Nuostabi! Geriausia iš visų! Viskas buvo tarsi specialiai man. Tamsėsnis, brandesnis rašymas ir kitoks jausmas. Greitas veiksmas. Visi atsakymai plius švieži klausimai. Tiesiog pagarba!

JIE JAU PERSKAITĖ HARĮ POTERĮ IR NEGRYNAKRAUJĮ PRINČĄ!

Hecate

Man nepatiko. Ji buvo tiesiog baisi! Aš niekaip negalėjau perprasti Hermionos. Ji absoliučiai pasikeitė! Ir ji dar buvo mano mėgstamiausia veikėja...

TerryBoot

Dabar pusė dvylikos ir aš ką tik pabaigiau skaityti knygą ir viskas, ką aš galiu pasakyti, yra... SNEIPAS TURI MIRTĮ!!!

dwkm20

Mane knyga sužavėjo, bet aš vis dar šoke, kad Dumbldoras mirė. Aš viską iš naujo atidžiai perskaitysiu, kad suprasciau visas smulkmenas.

AliceJ

Tikrų tikriausiai geriausia. Sąžiningai sakau, kad Fenikso brolija buvau nusivylusi, bet Negrynakraujis princas yra absoliučiai fantastika! Aš perskaičiau paskutinius keturis su puse skyrinio vėlai naktį ir gulėjau neužmigdama - galvojau, kokia buvo skausminga pabaiga ir kokia aš jaučiausi išduota.

Kai kurios dalys viduryje knygos buvo linksmos ir tai tik sustiprino veikėjų apibūdinimus - visos tas gėrimas, glamonėjimasis, bučiniai!

Bet pabaiga buvo tokia tragiška! Net liūdnėsnė už Fenikso brolijos, o tai jau kažką pasako.

Porpentina

Veikėjai šioje knygoje buvo tokie puikūs ir tikroviški, aš tikrai jais domėjausi, net Smirdžiumi ir Levanda, kurie man išvis anksčiau nerūpėjo. Aš esu sakiusi, kad skaitau šias knygas tik dėl to, kad myliu veikėjus. Šeštoji knyga šį nusistatymą tik patvirtino.

minime

Geriausia knyga iš visų! Tik galėjo būti dvigubai storesnė. Žinojau, kad tai bus kažkas panašaus į Paslapčių kambarį iš daugelio pusių, bet buvau šokiruota, kiek daug to panašumo! Tai buvo puiku!

Rosemarica

Man patiko didžioji dalis knygos ir juokiau daug daugiau nei skaitydama kitas knygas, net liūdnose vietose. Man būtų tikrai labiau patikę paskaityti daugiau apie specialias Dumbldoro ir Hario pamokas. Manau, turėsiu perskaityti šęštą knygą vėl, kad suprasciau, kuri vieta man labiausiai patiko, bet šiuo metu labiausiai patikusi yra ta, kuriai pasibaigiant Ronis pasako kažką panašaus į „Kitą kartą nusistatyk žadintuvą.“ Ši knyga bus tikrai geras veiksmo filmas!

Kremtok

Norėčiau, kad niekad nebūčiau pirkęs šios knygos. Aš buvau daug laimingesnis vakar, kai turėjau viltį, kad likę gerieji veikėjai paims viršų. Dabar aš net nenoriu skaityti kitos knygos! Labai gaila, kad tas bandos jausmas mane nugalėjo. Gal kada nors aš susitaikysiu su direktoriaus mirtimi ir pamėgsiu šitą knygą... Bet tai tikrai nebus greitai.